

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA
O SOCIJALNOJ SKRBI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga zakona sadržana je u članku 2. stavku 4. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU PREDLOŽENIM ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

1. Ocjena stanja

Projektom planom provedbe dugoročnih reformskih mjera fiskalne konsolidacije za razdoblje 2014. - 2016. kojeg je donijela Vlada Republike Hrvatske predviđeno je osnivanje Jedinственог centra za naknade (u daljnjem tekstu: JCN) kao jedinstvene administrativne točke u odnosima građana i države na području ostvarivanja prava na naknade. Osnivanje JCN-a utemeljeno je i na Zakonu o potvrđivanju ugovora o zajmu između Republike Hrvatske i Međunarodne banke za obnovu i razvoj za Projekt modernizacije sustava socijalne zaštite (Narodne novine - Međunarodni ugovori, broj 8/14) temeljem kojeg je Vlada primila sredstva od strane Međunarodne banke za obnovu i razvoj na teret Zajma za Projekt modernizacije sustava socijalne zaštite, te Programu e-Hrvatska koji je definiran od strane Vlade Republike Hrvatske, a koji za cilj ima povezivanje informatizacijskih sustava tijela državne uprave kroz jedinstvenu informacijsko-komunikacijsku mrežu.

Prema planu provedbe reformskih mjera Vlade Republike Hrvatske, JCN predstavlja novu ulogu i proširenje nadležnosti ureda državne uprave nad administriranjem naknada. Sukladno obvezama sudjelovanja Republike Hrvatske u Europskom semestru, obvezama iz Ugovora o zajmu između Republike Hrvatske i Međunarodne banke za obnovu i razvoj, nadležnost ureda državne uprave u županiji bi do 2018. godine obuhvaćala administriranje zajamčene minimalne naknade, naknade za nezaposlene, roditeljskih potpora izvan sustava rada, te doplatka za djecu.

Stvaranje jedinstvene administrativne točke za administriranje spomenutih naknada ima za izravnu posljedicu lakšu dostupnost za korisnike u procesu ostvarivanja njihovih prava, smanjenje troškova samih postupaka priznavanja predmetnih prava zahvaljujući elektroničkoj razmjeni podataka između baza podataka tijela državne uprave, kao i jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave.

U zajmu između Republike Hrvatske i Međunarodne banke za obnovu i razvoj je implementiran JCN u sklopu komponente 2, a što uključuje opremanje ureda državne uprave radi proširenja nadležnosti, te su predviđena sredstva u iznosu od 12 milijuna eura.

Nadalje, praćenjem provedbe važećeg Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine, br. 157/13 i 152/14) - u daljnjem tekstu: Zakon o socijalnoj skrbi, u razdoblju od godine i pol dana njegove primjene utvrđene su najugroženije skupine stanovništva s obzirom na ostvarivanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu (u daljnjem tekstu: ZMN), i to: samci - osobe nesposobne za rad i djeca samohranih roditelja i djeca u jednoroditeljskim obiteljima. Naime, Zakon kod izračuna iznosa ZMN-a za samce ne prepoznaje kategoriju samca nesposobnog za rad (umirovljenici, osobe starije od 65 godina, osobe s invaliditetom, djeca mlađa od 15 godina), kao što je to bilo u Zakonu o socijalnoj skrbi iz 2012. godine, koji je propisivao da se pomoć za uzdržavanje uvećava samcu - osobi nesposobnoj za rad. Među trenutnim primateljima ZMN-a nalazi se 11.090 samaca koji su radno nesposobni.

Također, sukladno važećem Zakonu iznos ZMN-a za svu je djecu jednak i iznosi 320,00 kuna, bez obzira na to dolaze li iz jednoroditeljske obitelji ili ne. Prema raspoloživim podacima na dan 26. svibnja 2015. godine u Republici Hrvatskoj ima 3.103 djece koja primaju ZMN, a koji žive u kućanstvu sa samohranim roditeljem. Ova kategorija osoba, također je detektirana kao kategorija koja je u osobitom riziku od siromaštva.

U dijelu Zakona kojim se propisuje usluga psihosocijalne podrške uočeno je da trenutačno nije u dovoljnoj mjeri propisana mogućnost korištenja psihosocijalne podrške te boravka kod pružatelja usluga socijalne skrbi za djecu čiji roditelji imaju status roditelja njegovatelja, a posebice roditelja njegovatelja koji dolazi iz jednoroditeljske obitelji. Stoga je u svrhu sprječavanja njihove socijalne izolacije potrebno proširiti odredbe Zakona u ovom dijelu.

Nadalje, odredbe Zakona kojima se željelo motivirati korisnike ZMN-a za aktivnijim traženjem zaposlenja propisuju da radno sposobni korisnik ima pravo na ZMN najduže do dvije godine, te nema pravo podnijeti novi zahtjev u sljedeća tri mjeseca. S obzirom na to da je gospodarska kriza potrajala dulje od očekivanog, unatoč recentnom službenom izlasku Republike Hrvatske iz recesije, situacija na tržištu rada i dalje je vrlo nepovoljna. U skladu s činjenicom da je vrlo mali broj korisnika ZMN-a u posljednjih godinu i pol dana uspio pronaći zaposlenje, potrebno je navedenu odredbu izmijeniti kako bi se spriječio rizik od siromaštva za ove osobe budući bi gubitkom prava na ZMN one ostale bez ikakvih prihoda.

Nadalje, člankom 39. stavkom 5. Zakona o energiji (Narodne novine br. 120/12 i 14/14) - u daljnjem tekstu: Zakon o energiji, propisano je da Ministarstvo gospodarstva u suradnji s ministarstvom nadležnim za socijalnu skrb daje prijedlog Vladi Republike Hrvatske za utvrđivanje kriterija za stjecanje statusa ugroženog kupca, dok je stavkom 6. istog članka propisano da Vlada Republike Hrvatske uredbom utvrđuje kriterije iz stavka 5. predmetnog članka.

Stavkom 3. navedenog članka propisano je sljedeće:

"Status ugroženog kupca može imati krajnji kupac iz kategorije kućanstva koji se opskrbljuje kroz obveznu javnu uslugu u okviru univerzalne usluge i/ili obveznu javnu uslugu opskrbe plinom i/ili uslugu opskrbe toplinskom energijom tarifnih kupaca, ako u kućanstvu takvog kupca žive osobe:

- kojima su tijela nadležna za socijalna pitanja utvrdila stanje ugroženog socijalnog statusa i potrebu za tim oblikom socijalne pomoći,

- kojima je utvrđen određeni stupanj invaliditeta, osobe s posebnim potrebama ili osobe lošeg zdravstvenog stanja kod kojih može nastupiti ugroženost života ili zdravlja zbog ograničenja ili obustave opskrbe energijom."

Stavkom 7. istog članka propisano je da nadležno tijelo zaduženo za socijalnu skrb u upravnom postupku pojedinačnim aktom utvrđuje status ugroženog kupca te određuje razinu socijalne potpore ugroženom kupcu, odnosno vrstu i opseg prava koja mu pripadaju s obzirom na utvrđen status, način sudjelovanja u podmirenju troškova socijalnog minimuma potrošnje energije i drugo.

Kako je u ovom trenutku u postupku donošenja uredba kojom će se definirati kriteriji za stjecanje status ugroženog kupca, potrebno je propisima kojima se uređuje socijalna skrb definirati novu socijalnu naknadu koja bi obuhvaćala ugrožene kupce energenata. Navedeno je sukladno Strategiji borbe protiv siromaštva i socijalne isključenosti Republike Hrvatske (2014. - 2020.), koju je Vlada Republike Hrvatske donijela 27. ožujka 2014. godine.

Ujedno potrebno je zakonom stvoriti osnovu da Vlada Republike Hrvatske uredbom utvrdi visinu predmetne naknade, te da se istim aktom utvrde mogući načini sudjelovanja u podmirenju troškova socijalnog minimuma potrošnje energije.

2. Osnovna pitanja koja se uređuju predloženim zakonom

Sukladno predloženim izmjenama i dopunama Zakona uredi državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba preuzet će administriranje ZMN-a, odnosno preuzet će ulogu JCN-a koji postaje jedinstvena administrativna točka u odnosima građana i države na području ostvarivanja prava na naknade.

U području novčanih naknada ovim izmjenama povećat će se iznos ZMN za najranjivije socijalno ugrožene građane: samce - osobe nesposobne za rad i djecu samohranih roditelja, te djecu iz jednoroditeljskih obitelji, kako bi se spriječilo daljnje produbljenje rizika od siromaštva ovih kategorija osoba.

Nadalje, izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi spriječit će se nastajanje rizika od siromaštva za radno sposobne korisnike ZMN-a koji su korisnici dulje od dvije godine na način da se uklanjaju odredbe o koje govore o tome da se pravo na ZMN ne može odobriti radno sposobnom ili djelomično radno sposobnom samcu ili članu kućanstva u trajanju duljem od dvije godine. Na ovaj način onemogućit će se da navedene osobe ostaju bez primanja.

U svrhu bolje socijalizacije i uključivanja u programe pružatelja usluga djeci čiji roditelji imaju status roditelja njegovatelja, izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi omogućit će se korištenje povećanih broja sati usluge psihosocijalne podrške.

Omogućit će se dulji boravak kod pružatelja usluga socijalne skrbi i to do dvanaest sati tjedno, a korištenje usluge psihosocijalne podrške u kući do pet sati tjedno. Roditelju njegovatelju za dijete iz jednoroditeljske obitelji omogućit će se boravak djeteta kod pružatelja usluga do osamnaest sati tjedno. Uključivanjem u programe pružatelja usluga utječe se na smanjenje socijalne izolacije navedenih obitelji.

Radi zaštite građana koji su u osobito teškom socijalnom položaju predloženim zakonom uvodi se posebna naknada za ugrožene kupce energenata. Korisnici predmetne naknade bit će korisnici koji su osobito ugroženi u smislu energetske siromaštva, tj. oni koji će propisima koji uređuju energetske sektor, točnije uredbom Vlade Republike Hrvatske koja će biti donesena temeljem članka 39. Zakona o energiji biti definirani kao ugroženi kupci.

Predloženim zakonom propisuje se da će centar za socijalnu skrb na zahtjev ugroženog kupca rješenjem kojim istom priznaje pravo na naknadu za ugroženog kupca energenata između ostalog utvrditi da korisnik ima status ugroženog kupca, odrediti mjesečni iznos naknade za ugroženog kupca energenata te odrediti način sudjelovanja u podmirenju troškova energenata, odnosno način isplate naknade za ugroženog kupca energenata.

Također, predloženim zakonom propisat će se da će mjesečni iznos naknade za ugroženog kupca energenata, način sudjelovanja u podmirenju troškova energenata korisnika naknade te postupanje nadležnih centara za socijalnu skrb vezano za priznanje predmetne naknade propisati uredbom Vlada Republike Hrvatske.

3. Posljedice koje će donošenjem zakona proisteći

Predloženim izmjenama Zakona zaštitit će se najugroženije skupine društva od produblivanja siromaštva. Iznosi zajamčene minimalne naknade povećat će se za korisnike koji spadaju u kategoriju radno nesposobnih samaca te za djecu koja žive u jednoroditeljskoj obitelji ili u kućanstvu sa samohranim roditeljem.

Ujedno, predloženim zakonom omogućit će se korištenje većeg obima socijalnih usluga što će dovesti do veće socijalne uključenosti najranjivijih skupina društva, odnosno bolje socijalizacije i uključivanja u programe pružatelja usluga djeci čiji roditelji imaju status roditelja njegovatelja, a osobito onima koji dolaze iz jednoroditeljskih obitelji.

Uklanjanjem odredbe o najdužem periodu na koji se radno sposobnom korisniku može priznati pravo na zajamčenu minimalnu naknadu spriječit će se produblivanje siromaštva kod ove kategorije osoba koje su dugotrajni korisnici socijalnih naknada, a unatoč nastojanju da pronađu zaposlenje, u tome ne uspijevaju.

Usvajanjem ovoga zakona ostvarit će se prvi korak prema objedinjavanju administriranja više vrsta novčanih naknada u okviru JNC-a čime bi kroz informatičko povezivanje sa drugim tijelima koja vode evidencije o činjenicama koje su od značaja za odlučivanje o predmetnim naknadama došlo do pojednostavljenja postupka priznavanja naknada, postići će se veća dostupnost korisnicima, smanjenje troškova korisnika i dr.

Ujedno, prebacivanjem nadležnosti administriranja ZMN-a iz centara za socijalnu skrb na urede državne uprave, doći će do rasterećenja opsega posla stručnih radnika centara za socijalnu skrb s obzirom na to da oni više neće obavljati administrativne i upravno-financijske poslove vezano za administriranje ZMN-a, čime se znatno utječe na kvalitetu rada stručnih radnika centara za socijalnu skrb, a time i kvalitetu ukupnog sustava socijalne zaštite.

Predloženim zakonom, kroz uvođenje posebne naknade za ugroženog kupca energenata spriječit će se daljnje produblivanje siromaštva onih kategorija korisnika energenata koji su procijenjeni najugroženijima.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske. Sredstva će se biti osigurana u okviru limita na pozicijama Ministarstva socijalne politike i mladih.

IV. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

U skladu s odredbom članka 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/13) predlaže se donošenje ovoga zakona po hitnom postupku iz osobito opravdanih razloga, s obzirom na to da je osnivanje Jedinственog centra za naknade utemeljeno na Projektном planu provedbe dugoročnih reformskih mjera fiskalne konsolidacije za razdoblje 2014. - 2016. Sukladno predmetnom Planu nužno je čim prije započeti s pripremama za izvršenje predmetne mjere.

Također, radi zaštite građana koji su u osobito teškom socijalnom položaju predloženim zakonom uvodi se posebna naknada za ugrožene kupce energenata, povećavaju se iznosi socijalnih naknada za posebno ugrožene kategorije stanovništva, što će dovesti do sprječavanja daljnjeg produbljivanja siromaštva kod ove kategorije građana, a što predstavlja osobito opravdan razlog za njegovo što žurnije donošenje.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI

Članak 1.

U Zakonu o socijalnoj skrbi (Narodne novine, br. 157/13 i 152/14), u članku 6. stavku 1. iza riječi: "ustanove socijalne skrbi," dodaju se riječi: "uredi državne uprave u županiji odnosno nadležni ured Grada Zagreba,".

Članak 2.

U članku 21. stavku 2. riječi: "Centar za socijalnu skrb" zamjenjuju se riječima: "Nadležno tijelo iz članka 100. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona".

Članak 3.

U članku 24. stavku 1. iza riječi: "zapošljavanje" stavlja se točka, a ostatak rečenice briše se.

U stavku 2. podstavku 6. iza riječi: "Zakonu" briše se točka.

Iza podstavka 6. dodaje se podstavak 7. koji glasi:

"- nezaposlenog člana kućanstva koji skrbi za dijete predškolske dobi kojemu skrb nije moguće osigurati uz pomoć treće osobe ili u odgojno-obrazovnim ustanovama.".

Članak 4.

U članku 25. iza riječi: "zaposlenja" stavlja se zarez, a riječi: "te socijalne usluge." zamjenjuju se riječima: "socijalne usluge te naknada za ugroženog kupca energenata.".

Članak 5.

Članak 28. mijenja se i glasi:

"Zajamčena minimalna naknada priznaje se samcu ili kućanstvu koji nemaju sredstva za uzdržavanje u visini propisanoj u članku 30. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona niti ih je u mogućnosti ostvariti radom, primitkom od imovine, kao ni od obveznika uzdržavanja.".

Članak 6.

U članku 29. stavku 1. podstavak 2. briše se.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

"(2) Nema pravo na zajamčenu minimalnu naknadu korisnik usluge smještaja ili organiziranog stanovanja sukladno odredbama ovoga Zakona ili posebnih propisa, osim beskućnika koji je korisnik usluge smještaja u prenoćištu.".

U stavcima 3. i 4. riječi: "članka 30. stavka 1." zamjenjuju se riječima: "članka 30. stavka 2.".

Članak 7.

Iza članka 29. dodaje se članak 29.a koji glasi:

"Članak 29.a

(1) Centar za socijalnu skrb koji je mjesno nadležan za priznavanje prava u sustavu socijalne skrbi sukladno odredbama ovoga Zakona dužan je na zahtjev nadležnog tijela iz članka 100. stavka 2. ovoga Zakona dostaviti procjenu iz članka 29. stavka 1. podstavka 3. ovoga Zakona te mišljenje o postojanju uvjeta iz članka 24. stavka 2. podstavaka 6. i 7. ovoga Zakona.

(2) O priznanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu, kao i o svakoj promjeni vezano za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu koje je korisniku priznato, nadležno tijelo iz članka 100. stavka 2. ovoga Zakona obavijestit će centar za socijalnu skrb iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Po primitku rješenja o priznanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu centar za socijalnu skrb iz stavka 1. ovoga članka dužan je temeljem procjene potreba korisnika u suradnji s korisnikom i članovima njegove obitelji izraditi individualni plan skrbi za kategorije korisnika koje će pravilnikom propisati ministar nadležan za socijalnu skrb.

(4) Korisnik je dužan sudjelovati u izradi i provođenju individualnog plana skrbi iz stavka 3. ovoga članka.

(5) Ukoliko praćenjem materijalnih i drugih socijalnih prilika korisnika utvrdi da su te prilike znatno povoljnije od onih koje se mogu osigurati na temelju priznatog prava na zajamčenu minimalnu naknadu, centar za socijalnu skrb iz stavka 1. ovoga članka dužan je o tome obavijestiti nadležno tijelo iz članka 100. stavka 2. ovoga Zakona.

(6) Ukoliko praćenjem materijalnih i drugih socijalnih prilika korisnika centar za socijalnu skrb iz stavka 1. ovoga članka utvrdi da postoji vjerojatnost da korisnik zajamčenu minimalnu naknadu ne koristi ili neće koristiti za zadovoljavanje potrebe prehrane djeteta koje je član kućanstva korisnika zajamčene minimalne naknade, centar za socijalnu skrb dužan je o tome obavijestiti nadležno tijelo iz članka 100. stavka 2. ovoga Zakona.

(7) Centar za socijalnu skrb iz stavka 1. ovoga članka dužan je obavijestiti nadležno tijelo iz članka 100. stavka 2. ovoga Zakona o svakoj promjeni na strani korisnika o kojoj ima saznanje, a koja utječe na daljnje korištenje ili na visinu zajamčene minimalne naknade.

(8) Način suradnje centara za socijalnu skrb iz stavka 1. ovoga članka i nadležnog tijela iz članka 100. stavka 2. ovoga Zakona u postupku priznanja prava na zajamčenu minimalnu naknadu i praćenju materijalnih i drugih socijalnih prilika korisnika zajamčene minimalne naknade te sadržaj i način vođenja evidencije i dokumentacije nadležnog tijela iz članka 100. stavka 2. ovoga Zakona o korisnicima zajamčene minimalne naknade pravilnikom će propisati ministar nadležan za socijalnu skrb.

(9) Kategoriju korisnika zajamčene minimalne naknade za koje je centar za socijalnu skrb obvezan izraditi individualni plan skrbi iz stavka 3. ovoga članka, obvezni sadržaj individualnog plana skrbi te smjernice za praćenje materijalnih i drugih socijalnih prilika korisnika propisat će pravilnikom ministar nadležan za socijalnu skrb."

Članak 8.

Članak 30. mijenja se i glasi:

"(1) Iznos zajamčene minimalne naknade za samca utvrđuje se u sljedećim iznosima:

- za radno nesposobnog samca u iznosu od 115% osnovice iz članka 27. stavka 1. ovoga Zakona
- za radno sposobnog samca u iznosu od 100% osnovice iz članka 27. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Iznos zajamčene minimalne naknade za kućanstvo utvrđuje se u iznosu koji predstavlja zbroj udjela za svakog člana kućanstva, s tim da udjeli članova kućanstva iznose:

- za samohranog roditelja: 100% osnovice iz članka 27. stavka 1. ovoga Zakona
- za odraslog člana kućanstva: 60% osnovice iz članka 27. stavka 1. ovoga Zakona
- za dijete: 40% osnovice iz članka 27. stavka 1. ovoga Zakona
- za dijete samohranog roditelja, odnosno dijete u jednoroditeljskoj obitelji: 55% osnovice iz članka 27. stavka 1. ovoga Zakona.

(3) Visina zajamčene minimalne naknade za svaki pojedini mjesec utvrđuje se rješenjem na način da:

- mjesečni iznos zajamčene minimalne naknade za svaki pojedini mjesec počevši od mjeseca u kojem je pokrenut postupak za priznanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu do mjeseca koji prethodi mjesecu u kojem se donosi rješenje o priznanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu predstavlja razliku između iznosa zajamčene minimalne naknade određene stavicima 1. i 2. ovoga članka i prihoda samca, odnosno kućanstva u svakom pojedinom mjesecu počevši od mjeseca u kojem je pokrenut postupak za priznanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu do mjeseca koji prethodi mjesecu u kojem se donosi rješenje
- mjesečni iznos zajamčene minimalne naknade za mjesec u kojem se donosi rješenje te za razdoblje nakon donošenja rješenja predstavlja razliku između iznosa zajamčene minimalne naknade određene stavicima 1. i 2. ovoga članka i prihoda samca ili kućanstva u mjesecu u kojem se donosi rješenje o priznanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

(4) Iznos zajamčene minimalne naknade za kućanstvo uvećava se za troškove smještaja člana kućanstva u učenički dom za vrijeme trajanja školske godine.

(5) Iznos zajamčene minimalne naknade iz stavka 2. ovoga članka za kućanstvo ne može biti veći od bruto iznosa minimalne plaće u Republici Hrvatskoj."

Članak 9.

U članku 31. stavcima 1., 2. i 3. riječi: "članka 30. stavka 2." zamjenjuju se riječima: "članka 30. stavka 3.".

Članak 10.

U članku 32. stavku 1. riječi: "članka 30. stavka 2." zamjenjuju se riječima: "članka 30. stavka 3.".

Članak 11.

U članku 33.a riječi: "podnošenja zahtjeva za priznavanje prava" zamjenjuju se riječima: "u kojem je priznato pravo".

Članak 12.

Članak 34. mijenja se i glasi:

"Ako centar za socijalnu skrb procijeni da postoji vjerojatnost da korisnik zajamčenu minimalnu naknadu ne koristi ili neće koristiti za zadovoljavanje potrebe prehrane djeteta koje je član kućanstva korisnika zajamčene minimalne naknade, nadležni ured državne uprave u županiji odnosno nadležni ured Grada Zagreba će na temelju obavijesti centra za socijalnu skrb iz članka 29.a stavka 6. ovoga Zakona odrediti da se zajamčena minimalna naknada djelomično izravno uplati obrazovnoj ustanovi na ime troška toplog obroka učenika koji je član kućanstva korisnika zajamčene minimalne naknade.".

Članak 13.

U članku 35. stavku 1. riječi: "centru za socijalnu skrb" zamjenjuju se riječima: "nadležnom tijelu iz članka 100. stavka 2. ovoga Zakona".

U stavku 2. riječi: "centar za socijalnu skrb" zamjenjuju se riječima: "nadležno tijelo iz članka 100. stavka 2. ovoga Zakona".

Članak 14.

U članku 37. stavku 5. iza riječi: "o prihodu" dodaju se riječi: "i imovini", a iza riječi: "omogućio" dodaju se riječi: "uredu državne uprave u županiji odnosno nadležnom uredu Grada Zagreba ili".

Članak 15.

U članku 38. stavku 1. iza riječi: "Centar za socijalnu skrb" stavlja se zarez i dodaju riječi: "ured državne uprave u županiji odnosno nadležni ured Grada Zagreba".

U stavku 2. iza riječi: "centara za socijalnu skrb" stavlja se zarez i dodaju riječi: "ureda državne uprave u županiji odnosno nadležnog ureda Grada Zagreba".

U stavku 4. riječi: "Centar za socijalnu skrb" zamjenjuju se riječima: "Ured državne uprave u županiji odnosno nadležni ured Grada Zagreba".

U stavku 5. riječi: "centar za socijalnu skrb" zamjenjuju se riječima: "ured državne uprave u županiji odnosno nadležni ured Grada Zagreba".

Članak 16.

U članku 39. stavci 1. i 2. brišu se.

Dosadašnji stavci 3. do 9. postaju stavci 1. do 7.

U dosadašnjem stavku 4. koji postaje stavak 2. riječi: "stavka 3." zamjenjuju se riječima: "stavka 1."

U dosadašnjem stavku 6. koji postaje stavak 4. te u dosadašnjem stavku 7. koji postaje stavak 5. riječi: "stavka 5." zamjenjuju se riječima: "stavka 3."

U dosadašnjem stavku 8. koji postaje stavak 6. riječi: "Centar za socijalnu skrb" zamjenjuju se riječima: "Ured državne uprave u županiji odnosno nadležni ured Grada Zagreba".

Iza dosadašnjeg stavka 9. koji postaje stavak 7. dodaje se stavak 8. koji glasi:

"(8) Odredbe stavaka 1. do 7. ovoga članka ne odnose se na osobe iz članka 24. stavka 2. ovoga Zakona."

Članak 17.

U članku 41. stavku 3. riječi: "članku 30. stavku 1." zamjenjuju se riječima: "članku 30. stavcima 1. i 2."

Članak 18.

U članku 42. stavku 1. riječi: "članka 30. stavka 1." zamjenjuju se riječima: "članka 30. stavaka 1. i 2."

Članak 19.

U članku 54. stavku 2. podstavak 4. briše se.

Članak 20.

U članku 57. stavku 2. podstavak 6. briše se.

Članak 21.

U članku 64. stavku 2. ispred riječi: "osobe" dodaje se riječ: "roditelja".

Članak 22.

U članku 83. stavku 5. riječi: "šest sati tjedno, a ne više od dva sata dnevno." zamjenjuju se riječima: "dvanaest sati tjedno, od čega najviše šest sati individualno, a ostalo u grupi."

Iza stavka 5. dodaje se novi stavak 6. koji glasi:

"(6) Djetetu s teškoćama u razvoju odnosno odrasloj osobi s invaliditetom iz jednoroditeljske obitelji čijem je roditelju priznato pravo na status roditelja njegovatelja usluga iz stavka 5. ovoga članka može se priznati u obitelji korisnika do pet sati tjedno, a kod pružatelja usluga iz stavka 4. ovoga članka do osamnaest sati tjedno, od čega najviše šest sati individualno, a ostalo u grupi."

Dosadašnji stavci 6. i 7. postaju stavci 7. i 8.

Članak 23.

Iza članka 94. dodaju se naslov iznad članka i članak 94.a koji glase:

"12. Naknada za ugroženog kupca energenata

Članak 94.a

(1) Pravo na naknadu za ugroženog kupca energenata priznaje se samcu ili kućanstvu koji ispunjava kriterije za stjecanje statusa ugroženog kupca koji su propisani propisima kojima se uređuje energetski sektor.

(2) Centar za socijalnu skrb će na zahtjev osobe iz stavka 1. ovoga članka koja ispunjava uvjete za stjecanje statusa ugroženog kupca rješenjem kojim priznaje pravo na naknadu za ugroženog kupca energenata, između ostalog:

- utvrditi status ugroženog kupca
- odrediti vrstu i opseg prava koja korisniku pripadaju odnosno mjesečni iznos naknade za ugroženog kupca energenata te
- odrediti način sudjelovanja u podmirenju troškova energenata, odnosno način isplate naknade za ugroženog kupca energenata.

(3) Ako zbog promijenjenih okolnosti korisnik kojem je priznato pravo na naknadu za ugroženog kupca energenata više ne ispunjava uvjete za daljnje korištenje prava centar za socijalnu skrb će rješenjem ukinuti rješenje kojim se priznaje predmetno pravo.

(4) Mjesečni iznos naknade za ugroženog kupca energenata, način sudjelovanja u podmirenju troškova energenata korisnika naknade te postupanje nadležnih centara za socijalnu skrb vezano za priznanje predmetne naknade propisat će uredbom Vlada Republike Hrvatske na prijedlog Ministarstva.

(5) Sadržaj obrasca za podnošenje zahtjeva iz stavka 2. ovoga članka propisat će pravilnikom ministar nadležan za socijalnu skrb."

Članak 24.

U članku 97. stavku 6. riječi: "članku 30. stavka 1." zamjenjuju se riječima: "članku 30. stavcima 1. i 2.".

Članak 25.

Članak 100. mijenja se i glasi:

"(1) O priznavanju prava u sustavu socijalne skrbi na naknadu za osobne potrebe korisnika smještaja, jednokratnu naknadu, naknade u vezi s obrazovanjem, osobnu invalidninu, doplatak za pomoć i njegu, status roditelja njegovatelja ili status njegovatelja, naknadu do zaposlenja te socijalne usluge rješenjem odlučuje centar za socijalnu skrb.

(2) O priznavanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu rješenjem odlučuje ured državne uprave u županiji odnosno nadležni ured Grada Zagreba, sukladno odredbama ovoga Zakona.

(3) O priznavanju prava na naknadu za troškove stanovanja rješenjem odlučuje jedinica lokalne samouprave i Grad Zagreb, sukladno odredbama ovoga Zakona i posebnih zakona.

(4) O priznavanju prava na naknadu za troškove ogrjeva rješenjem odlučuje jedinica područne (regionalne) samouprave i Grad Zagreb, sukladno odredbama ovoga Zakona.

(5) Za priznavanje prava u sustavu socijalne skrbi iz stavka 1. ovoga članka mjesno je nadležan centar za socijalnu skrb osnovan za područje na kojem stranka ima prebivalište.

(6) Za priznavanje prava u sustavu socijalne skrbi iz stavka 2. ovoga članka mjesno je nadležan ured državne uprave u županiji nadležan za područje na kojem stranka ima prebivalište.

(7) Ako stranka nema prebivalište na području Republike Hrvatske, mjesno je nadležno tijelo prema mjestu boravišta stranke u Republici Hrvatskoj, a ako stranka nema boravište u Republici Hrvatskoj, mjesno je nadležno tijelo prema mjestu posljednjeg prebivališta, odnosno boravišta stranke na području Republike Hrvatske.

(8) Ako se mjesna nadležnost ne može odrediti na način propisan stavcima 5., 6. i 7. ovoga članka, mjesno je nadležno tijelo prema mjestu na kojem je nastao povod za vođenje postupka.

(9) Mjesna nadležnost ne mijenja se priznavanjem prava na uslugu smještaja i organiziranog stanovanja izvan mjesta prebivališta.

(10) Ako se izmijene okolnosti na osnovi kojih je po ovom Zakonu bila određena mjesna nadležnost, postupak nastavlja nadležno tijelo. Nadležno tijelo dužno je preispitati ispunjava li korisnik i nadalje uvjete za korištenje priznatog prava. Novo rješenje se donosi samo u slučaju promijenjenih okolnosti o kojim ovisi opseg i daljnje korištenje prava."

Članak 26.

Iza članka 100. dodaje se članak 100.a koji glasi:

"Članak 100.a

(1) O priznanju prava na naknadu za ugroženog kupca energenata rješenjem odlučuje centar za socijalnu skrb.

(2) Na određivanje mjesne nadležnosti za priznanje prava iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući način se primjenjuju odredbe članka 100., 101. i 102. ovoga Zakona.

(3) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka može se izjaviti žalba.

(4) O žalbi iz stavka 3. ovoga članka odlučuje Ministarstvo. Žalba ne odgađa izvršenje rješenja.

(5) Centar za socijalnu skrb će po potrebi, a najmanje jedanput godišnje, preispitati postojanje činjenica i okolnosti koje su bile odlučujuće za donošenje rješenja o priznavanju prava iz stavka 1. ovoga članka te donijeti novo rješenje ako su se promijenile okolnosti o kojima ovisi ostvarivanje ili opseg priznatog prava.

(6) Korisnik kojem je priznato pravo iz stavka 1. ovoga članka dužan je odmah, a najkasnije u roku od osam dana od dana nastanka promjene, prijaviti centru za socijalnu skrb svaku promjenu koja utječe na daljnje korištenje ili opseg prava.

(7) Troškovi postupka u vezi s priznavanjem prava iz stavka 1. ovoga članka osiguravaju se u državnom proračunu."

Članak 27.

U članku 101. stavku 3. riječi: "nadležan centar za socijalnu skrb nadležan" zamjenjuju se riječima: "nadležno tijelo koje je nadležno".

U stavku 4. riječi: "nadležan centar za socijalnu skrb" zamjenjuju se riječima: "nadležno tijelo koje je nadležno".

U stavku 5. riječi: "centra za socijalnu skrb" brišu se.

Članak 28.

U članku 102. stavku 1. riječi: "nadležan centar za socijalnu skrb nadležan" zamjenjuju se riječima: "nadležno tijelo koje je nadležno".

Članak 29.

Članak 103. mijenja se i glasi:

"(1) O sukobu mjesne nadležnosti između centara za socijalnu skrb te o sukobu mjesne nadležnosti između ureda državne uprave u županiji, odnosno između ureda državne uprave u županiji i nadležnog ureda Grada Zagreba odlučuje Ministarstvo.

(2) Ako nastane sukob mjesne nadležnosti, tijelo koje je započelo postupak dužno je obaviti radnje u postupku koje ne trpe odgodu.

(3) O sukobu stvarne nadležnosti između centra za socijalnu skrb, ureda državne uprave u županiji odnosno nadležnog ureda Grada Zagreba i jedinice lokalne, područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba odlučuje nadležni upravni sud.

(4) Postupci iz stavaka 1. i 3. ovoga članka su hitni."

Članak 30.

U članku 105. stavku 3. iza riječi: "Centar za socijalnu skrb" stavlja se zarez i dodaju riječi: "ured državne uprave u županiji odnosno nadležni ured Grada Zagreba".

Članak 31.

U članku 107. stavku 1. iza riječi: "osobi" dodaju se riječi: "te nadležnom centru za socijalnu skrb".

U stavku 3. iza riječi: "socijalne skrbi" dodaju se riječi: "ili centra za socijalnu skrb".

Članak 32.

Članak 108. mijenja se i glasi:

"(1) Temeljem procjene potreba korisnika centar za socijalnu skrb u suradnji s korisnikom i članovima obitelji tijekom postupka za priznavanje ili nakon priznanja prava na naknadu u vezi s obrazovanjem, osobnu invalidninu, doplatu za pomoć i njegu, status roditelja njegovatelja ili status njegovatelja, naknadu do zaposlenja i socijalne usluge iz članka 74. stavka 1. točaka 3. do 9. ovoga Zakona izrađuje individualni plan skrbi.

(2) Obvezni sadržaj individualnog plana iz stavka 1. ovoga članka propisat će pravilnikom ministar nadležan za socijalnu skrb."

Članak 33.

U članku 110. stavcima 2. i 3. riječi: "centar za socijalnu skrb dužan je" zamjenjuju se riječima: "nadležno tijelo koje odlučuje o priznanju prava u sustavu socijalne skrbi dužno je".

Članak 34.

U članku 112. stavku 1. riječi: "Centar za socijalnu skrb" zamjenjuju se riječima: "Nadležno tijelo", a riječi: "članka 100. stavka 1." zamjenjuju se riječima: "članka 100. stavaka 1. i 2.".

U stavku 2. riječi: "centru za socijalnu skrb" zamjenjuju se riječima: "nadležnom tijelu iz članka 100. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona".

Članak 35.

U članku 113. stavku 1. riječi: "članka 100. stavka 1." zamjenjuju se riječima: "članka 100. stavaka 1. i 2.".

Članak 36.

Članak 114. mijenja se i glasi:

"(1) Protiv rješenja iz članka 100. stavaka 1., 2. i 3. ovoga Zakona može se izjaviti žalba.

(2) O žalbi protiv rješenja centra za socijalnu skrb i ureda državne uprave u županiji odnosno nadležnog ureda Grada Zagreba iz članka 100. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona odlučuje Ministarstvo.

(3) O žalbi protiv rješenja jedinice lokalne samouprave iz članka 100. stavka 3. ovoga Zakona odlučuje jedinica područne (regionalne) samouprave, a o žalbi protiv rješenja Grada Zagreba iz članka 100. stavka 3. ovoga Zakona odlučuje Ministarstvo.

(4) O žalbi protiv rješenja jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba iz članka 100. stavka 4. ovoga Zakona odlučuje Ministarstvo.

(5) Žalba iz stavka 1. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja."

Članak 37.

U članku 204. stavku 3. iza riječi: "socijalne skrbi," dodaju se riječi: "uredi državne uprave u županiji odnosno nadležni ured Grada Zagreba,".

Članak 38.

U članku 220. stavku 1. iza riječi: "u zajednici," dodaju se riječi: "ureda državne uprave u županiji odnosno nadležnog ureda Grada Zagreba, tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave,".

Stavak 2. briše se.

Dosadašnji stavci 3. i 4. postaju stavci 2. i 3.

Članak 39.

U članku 223. stavku 2. iza riječi: "inspektori" dodaju se riječi: "socijalne skrbi i viši inspektori socijalne skrbi zaposlenici Ministarstva (u daljnjem tekstu: inspektori)".

Članak 40.

Članak 241. mijenja se i glasi:

"(1) U provedbi upravnog nadzora nadzire se osobito:

1. zakonitost rada i postupanja
2. rješavanje u upravnim stvarima
3. djelotvornost, ekonomičnost i svrhovitost rada u obavljanju poslova državne uprave
4. svrhovitost unutarnjeg ustrojstva i osposobljenost službenika i namještenika za obavljanje poslova državne uprave te
5. odnos službenika i namještenika prema građanima i drugim strankama.

(2) Upravni nadzor provode ovlašteni državni službenici."

Članak 41.

U članku 246. stavku 1. podstavak 6. mijenja se i glasi:

"6. neposredno izvršiti provjeru činjenica odlučujućih za ostvarivanje prava u sustavu socijalne skrbi".

Iza podstavka 6. dodaje se podstavak 7. koji glasi:

"7. narediti i druge mjere u skladu sa zakonom."

Članak 42.

U članku 247. stavku 1. podstavku 2. iza riječi: "socijalnu skrb" stavlja se zarez i dodaju riječi: "ureda državne uprave u županiji odnosno nadležnog ureda Grada Zagreba".

Članak 43.

U članku 250. stavku 6. riječi: "centra za socijalnu skrb" zamjenjuju se riječima: "tijela koje je donijelo odluku o priznanju prava".

Iza stavka 6. dodaje se stavak 7. koji glasi:

"(7) Odredba stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se u slučaju nasljeđivanja ošasne ostavine sukladno propisu kojim se uređuje nasljeđivanje."

Članak 44.

U članku 251. riječi: "na temelju rješenja centra za socijalnu skrb" brišu se.

Članak 45.

Članak 253. mijenja se i glasi:

"(1) Kada utvrdi da su ispunjene pretpostavke iz članka 250. stavaka 1., 2. i 4. ovoga Zakona, odnosno da je nastala šteta iz članka 251. ovoga Zakona, nadležno tijelo koje je donijelo odluku o priznavanju prava pozvat će korisnika da u određenom roku izvrši povrat isplaćenog iznosa, odnosno nadoknadi nastalu štetu.

(2) Ako obveznik povrata isplaćenog iznosa ne izvrši povrat isplaćenog iznosa u određenom roku, odnosno nastala šteta ne bude nadoknađena, Republika Hrvatska ovlaštena je podnijeti tužbu radi povrata isplaćenih iznosa, odnosno naknade štete putem nadležnog državnog odvjetništva na temelju dokumentacije koju dostavlja nadležno tijelo koje je donijelo odluku o priznavanju prava, osim u slučaju iz članka 250. stavka 3. ovoga Zakona.

(3) Način suradnje ureda državne uprave u županiji odnosno nadležnog ureda Grada Zagreba s nadležnim centrom za socijalnu skrb u postupanju u slučaju da su ispunjene pretpostavke iz članka 250. stavaka 1., 2. i 4. ovoga Zakona, odnosno da je nastala šteta iz članka 251. ovoga Zakona pravilnikom će propisati ministar nadležan za socijalnu skrb."

Članak 46.

U članku 257. riječi: "centar za socijalnu skrb" zamjenjuju se riječima: "nadležno tijelo koje je donijelo rješenje o priznanju prava na naknadu ili uslugu".

Članak 47.

U članku 268. stavku 2. riječi: "Odlukom o utvrđivanju mreže domova socijalne skrbi i djelatnosti socijalne skrbi ("Narodne novine", br. 106/06.)" zamjenjuju se riječima: "Odlukom o mreži socijalnih usluga donesenom sukladno članku 194. stavku 2. ovoga Zakona".

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 48.

(1) Korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu priznatog na osnovi i pod uvjetima propisanim Zakonom o socijalnoj skrbi (Narodne novine, br. 157/13 i 152/14), ostvaruje priznato pravo i nakon dana stupanja na snagu ovoga Zakona, dok nadležno tijelo rješenjem ne utvrdi ispunjava li korisnik uvjete za ostvarivanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu po ovom Zakonu.

(2) Centar za socijalnu skrb dužan je provesti postupak radi ponovnog utvrđivanja ispunjavanja uvjeta za priznanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona za sljedeće kategorije korisnika:

- radno nesposobne samce te
- kućanstva samohranih roditelja odnosno jednoroditeljskih obitelji.

Članak 49.

(1) Postupci koji su pokrenuti, a nisu pravomoćno okončani do dana stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema propisima koji su bili na snazi u vrijeme pokretanja postupka.

(2) Na dan 1. lipnja 2016. nadležni uredi državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba preuzimaju od nadležnih centara za socijalnu skrb nedovršene predmete u kojima se odlučuje o priznanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

Članak 50.

(1) Ministar nadležan za poslove socijalne skrbi donijet će pravilnike iz članaka 7., 15., 23., 32. i 45. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Vlada Republike Hrvatske donijet će uredbu iz članka 23. stavka 4. ovoga Zakona u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 51.

Do stupanja na snagu pravilnika iz članka 15. ovoga Zakona u dijelu u kojem nije u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona, primjenjuje se Pravilnik o načinu suradnje centra za socijalnu skrb i službe nadležne za zapošljavanje u provođenju mjera socijalne uključenosti radno sposobnih korisnika zajamčene minimalne naknade (Narodne novine, broj 66/15).

Članak 52.

Ovaj Zakon objavit će se u Narodnim novinama, a stupa na snagu osmoga dana od dana objave, osim odredbi članaka 1., 2., 7., 12., 13., 14. i 15., članka 16. stavka 5., te članaka 25., 27., 28., 29., 30., 32., 34., 35., 36., 37., 38., 39., 40., 42., 45. i 46. ovoga Zakona koje stupaju na snagu 1. lipnja 2016. godine.

OBRAZLOŽENJE

Članak 1.

Predmetnim člankom mijenja se članak 6. Zakona o socijalnoj skrbi kojim su definirani subjekti koji obavljaju djelatnost socijalne skrbi. Obzirom da predloženim zakonom administriranje priznavanja prava na zajamčenu minimalnu naknadu prelazi iz nadležnosti centara za socijalnu skrb u nadležnost ureda državne uprave u županiji, odnosno nadležnog ureda Grada Zagreba nužno je predvidjeti urede državne uprave, odnosno nadležni ured Grada Zagreba kao subjekte koji obavljaju djelatnost socijalne skrbi.

Članak 2.

Predmetnim člankom usklađuje se odredba članka 21. stavka 2. s prelaskom nadležnosti za administriranje priznavanja prava na zajamčenu minimalnu naknadu iz centara za socijalnu skrb u urede državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba.

Članak 3.

Predmetnim člankom uklanja se dio odredbe članka 24. stavka 1. koja se u praksi pokazala kao suvišna, obzirom da u slučaju da korisnik odbije zaposlenje isti automatizmom prestaje biti evidentiran kao nezaposlena osoba te po toj osnovi gubi pravo na zajamčenu minimalnu naknadu. Ujedno se uvodi nova kategorija korisnika koji nisu obvezni biti evidentirani kao nezaposleni pri nadležnoj službi za zapošljavanje, a to su upravo korisnici, tj. odrasli članovi kućanstva koji se skrbe za dijete predškolske dobi. Naime, od istih nije moguće očekivati da će biti evidentirani pri službi nadležnoj za zapošljavanje odnosno aktivno tražiti posao ako se skrbe o djetetu predškolske dobi za koje se skrb ne može osigurati u odgojno obrazovnim ustanovama (npr. nedostatak vrtića i sl.) ili uz pomoć trećih osoba (baka, djedova i sl.). Naime, sukladno odredbama Obiteljskog zakona roditelji ne smiju ostaviti dijete predškolske dobi bez nadzora odrasle osobe, a na što bi bili primorani u slučaju da ova iznimka nije propisana.

Članak 4.

Ovim člankom mijenja se članak 25. važećeg Zakona kojim su definirana prava u sustavu socijalne skrbi. Predmetnim člankom uvodi se nova naknada za ugroženog kupca energenata.

Članak 5.

Ovim člankom mijenja se članak 28. važećeg zakona radi usklađivanja s izmjenama odredbe članka 30. važećeg zakona. Ujedno se briše dio stavka koji se u primjeni pokazao suvišnim obzirom da je mogućnost ostvarivanja uzdržavanja od obveznika uzdržavanja kao zapreka za priznanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu već propisana u predmetnom članku.

Članak 6.

U predmetnom članku uklonjena je odredba članka 29. stavka 1. podstavka 2. važećeg Zakona koja se u primjeni pokazala neprimjerenom te je njena primjena stvorila djelomične probleme u provedbi. Namjera zakonodavca pri propisivanju uvjeta za priznanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu bila je priznanje novčane pomoći za osnovne životne potrebe korisnicima koji ih u trenutku kada se obrate centru ne mogu zadovoljiti pri čemu ne bi smjelo biti od odlučujućeg značaja ranije raspolaganje imovinom, pod uvjetom da trenutno materijalno stanje korisnika nije dovoljno za namirenje njegovih osnovnih životnih potreba.

Predmetnim člankom mijenja se i stavak 2. članka 29. važećeg Zakona kojim je bilo propisano da pravo na zajamčenu minimalnu naknadu nema beskućnik na privremenom smještaju u prihvatilištu. Naime, primjena ove odredbe dovela je do različitih tumačenja prava beskućnika na zajamčenu minimalnu naknadu pa je i beskućnicima koji su smješteni u prenoćistima u kojima nemaju osiguranu uslugu na razini koja je propisana za smještaj u prihvatilištima ukidano pravo na zajamčenu minimalnu naknadu. Sukladno predloženoj odredbi pravo na zajamčenu minimalnu naknadu nema korisnik usluge smještaja ili organiziranog stanovanja sukladno odredbama ovoga Zakona ili posebnih propisa, osim beskućnika koji je korisnik usluge smještaja u prenoćištu. Nadalje, predmetnim člankom mijenja se članak 29. stavci 3. i 4. važećeg Zakona radi usklađivanja s izmjenama odredbe članka 30. važećeg Zakona.

Članak 7.

Predmetnim člankom iza članka 29. dodaje se članak 29.a kojim se propisuju obveze nadležnih centara za socijalnu skrb vezano za priznanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu koje sukladno odredbama predloženog zakona prelazi u nadležnosti ureda državne uprave u županiji odnosno nadležnog ureda Grada Zagreba.

Tako je propisano da je centar za socijalnu skrb koji je mjesno nadležan za priznavanje prava u sustavu socijalne skrbi sukladno odredbama ovoga Zakona dužan na zahtjev ureda državne uprave u županiji dostaviti procjenu iz članka 29. stavka 1. podstavka 3. ovoga Zakona (o tome je li osobno registrirano vozilo korisniku nužno radi prometne izoliranosti) te mišljenje o postojanju uvjeta iz članka 24. stavka 2. podstavaka 6. i 7. ovoga Zakona (da je korisnik nezaposleni član kućanstva bez prihoda koji skrbi za dijete ili za odraslog člana obitelji koji nije sposoban brinuti se za sebe, ako takav način skrbi o djetetu, odnosno odrasloj osobi nadomješta institucionalnu skrb po ovom Zakonu ili da je korisnik nezaposleni član kućanstva koji skrbi za dijete predškolske dobi kojem skrb nije moguće osigurati uz pomoć treće osobe ili u odgojno-obrazovnim ustanovama).

Nadalje, predmetnim člankom propisano je da će o priznanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu, kao i o svakoj promjeni vezano za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu koje je korisniku priznato, ured državne uprave u županiji obavijestiti centar za socijalnu skrb.

Također je propisano da je centar za socijalnu skrb po primitku rješenja o priznanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu dužan izraditi individualni plan skrbi za korisnika u odnosu na kojeg je ta obveza propisana pravilnikom koji će donijeti ministar nadležan za socijalnu skrb.

Predmetnim člankom propisuje se i obveza korisnika da sudjeluje u izradi i provođenju individualnog plana skrbi.

Također, propisano je da će obvezni sadržaj individualnog plana te smjernice za praćenje materijalnih i drugih socijalnih prilika korisnika propisati pravilnikom ministar nadležan za socijalnu skrb. Predmetnim člankom propisano je da ukoliko praćenjem materijalnih i drugih socijalnih prilika korisnika centar za socijalnu skrb utvrdi da su te prilike znatno povoljnije od onih koje se mogu osigurati na temelju priznatog prava na zajamčenu minimalnu naknadu dužan je o tome obavijestiti nadležno tijelo koje će ukinuti rješenje o priznanju prava.

Nadalje, propisano je da ukoliko praćenjem materijalnih i drugih socijalnih prilika korisnika centar za socijalnu skrb utvrdi da postoji vjerojatnost da korisnik zajamčenu minimalnu naknadu ne koristi ili neće koristiti za zadovoljavanje potrebe prehrane djeteta koje je član kućanstva korisnika zajamčene minimalne naknade, centar za socijalnu skrb dužan je o tome obavijestiti ured državne uprave.

Osim toga, propisano je da je Centar za socijalnu skrb dužan obavijestiti ured državne uprave u županiji o svakoj promjeni na strani korisnika o kojoj ima saznanje, a koja utječe na daljnje korištenje ili na visinu zajamčene minimalne naknade.

Predmetnim člankom propisano je i da će način suradnje centara za socijalnu skrb iz ureda državne uprave u županiji, u postupku priznanja prava na zajamčenu minimalnu naknadu i praćenju materijalnih i drugih socijalnih prilika korisnika zajamčene minimalne naknade, te sadržaj i način vođenja evidencije i dokumentacije ureda državne uprave u županiji o korisnicima zajamčene minimalne naknade pravilnikom propisati ministar nadležan za socijalnu skrb.

Članak 8.

Predmetnim člankom mijenja se članak 30. važećeg Zakona na način da se uvodi razlika u izračunu zajamčene minimalne naknade za samca ovisno o tome radi li se o osobi koja je radno nesposobna ili ne.

Naime, važeći Zakon kod izračuna iznosa zajamčene minimalne naknade za samce ne prepoznaje kategoriju samca nesposobnog za rad (umirovljenici, osobe starije od 65 godina, osobe s invaliditetom, djeca mlađa od 15 godina) kao što je to bilo u Zakonu o socijalnoj skrbi iz 2012. godine, koji je propisivao da se pomoć za uzdržavanje uvećava samcu - osobi nesposobnoj za rad. Predloženom odredbom uvećat će se iznos zajamčene minimalne naknade za dvije kategorije korisnika - radno nesposobne samce te djecu samohranih roditelja odnosno djecu iz jednoroditeljskih obitelji. Za navedene kategorije osoba iznos zajamčene minimalne naknade uvećava se za 15% u odnosu na odredbe važećeg Zakona.

Ujedno, predmetnim člankom specificira se način izračuna zajamčene minimalne naknade za svaki pojedini mjesec od dana pokretana postupka pa do trenutka donošenja rješenja. Način izračuna zajamčene minimalne naknade definiran u ovom članku nadležni centri koristili su i do sada, međutim ovaj način izračuna nije na jedinstven način bio propisan zakonom već se temeljio na ustaljenoj praksi nadležnih centara. S obzirom da predloženi zakon predviđa prenošenje nadležnosti za administriranje zajamčene minimalne naknade s nadležnih centara za socijalnu skrb na nadležne urede državne uprave u županiji, definiranje načina izračuna ZMN-a kako je to propisano predloženim člankom osigurat će prenošenje ustaljene prakse

koju su razvili centri za socijalnu skrb i na budući rad ureda državne uprave u županiji čime će se osigurati odgovarajuća razina jednakosti i pravne zaštite korisnika pri ostvarivanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

Predmetnim člankom propisano je i da se iznos zajamčene minimalne naknade za kućanstvo uvećava za troškove smještaja člana kućanstva u đачki dom za vrijeme trajanja školske godine kao i da iznos zajamčene minimalne naknade za kućanstvo ne može biti veći od bruto iznosa minimalne plaće u Republici Hrvatskoj, a što ne predstavlja novinu u odnosu na važeće uređenje.

Članak 9.

Predmetnim člankom nomotehnički se usklađuje izričaj članka 31. važećeg Zakona sukladno izmjenama članka 30.

Članak 10.

Predmetnim člankom nomotehnički se usklađuje izričaj članka 32. važećeg Zakona sukladno izmjenama članka 30.

Članak 11.

Predmetnim člankom izričajno se mijenja članak 33.a važećeg Zakona kako bi se omogućila njegova primjena i na postupke koji su pokrenuti po službenoj dužnosti.

Članak 12.

Predmetnim člankom mijenja se članak 34. važećeg Zakona te se istim propisuje da ako centar za socijalnu skrb procijeni da postoji vjerojatnost da korisnik zajamčenu minimalnu naknadu ne koristi ili neće koristiti za zadovoljavanje potrebe prehrane djeteta koje je član kućanstva korisnika zajamčene minimalne naknade, zajamčena minimalna naknada će se djelomično izravno uplatiti obrazovnoj ustanovi na ime troška toplog obroka učenika člana kućanstva korisnika zajamčene minimalne naknade. Predmetnim člankom više nije predviđena mogućnost da se zajamčena minimalna naknada prizna u naravi obzirom da je primjena predmetne odredbe bila iznimno rijetka.

Članak 13.

Predmetnim člankom mijenja se članak 35. važećeg Zakona s obzirom na predložene izmjene nadležnosti za priznanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

Članak 14.

Predmetnim člankom u članku 37. važećeg Zakona nomotehnički se uređuje izričaj te se odredba mijenja u skladu s predloženim izmjenama nadležnosti za priznanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

Članak 15.

Predmetnim člankom članak 38. važećeg Zakona mijenja se u skladu s predloženim izmjenama nadležnosti za priznanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

Članak 16.

Predmetnim člankom u članku 39. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi brišu se odredbe kojima je bilo propisano da se radno sposobnom korisniku pravo na zajamčenu minimalnu naknadu može priznati najdulje na razdoblje od dvije godine. Naime, predmetnim odredbama nastojalo se motivirati korisnike zajamčene minimalne naknade za aktivnije traženje zaposlenja. S obzirom da je gospodarska kriza potrajala dulje od očekivanog, situacija na tržištu rada i dalje je vrlo nepovoljna. U skladu s činjenicom da je vrlo mali broj korisnika zajamčene minimalne naknade u posljednjih godinu i pol dana od kada je ova odredba unesena u zakon uspio pronaći zaposlenje potrebno je navedenu odredbu izmijeniti kako bi se spriječio rizik od siromaštva za ove osobe budući bi gubitkom prava na zajamčenu minimalnu naknadu ostale bez ikakvih prihoda.

Ujedno, predmetnim člankom članak 39. važećeg Zakona mijenja se u skladu s predloženim izmjenama nadležnosti za priznanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

Predloženim izmjenama predmetnog članka predlaže se izuzetak od obveze sudjelovanja u radovima za opće dobro za one korisnike zajamčene minimalne naknade koji su izuzeti od obveze da budu prijavljeni kao nezaposleni u službi nadležnoj za zapošljavanje. Radi se o korisnicima koji su definirani člankom 24. stavkom 2. važećeg Zakona.

Članak 17.

Predmetnim člankom nomotehnički se usklađuje izričaj članka 41. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi sukladno izmjenama članka 30.

Članak 18.

Predmetnim člankom nomotehnički se usklađuje izričaj članka 42. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi sukladno izmjenama članka 30.

Članak 19.

Predmetnim člankom briše se odredba članka 54. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi kojom je bilo propisano da pravo na osobnu invalidninu ne može biti priznato djetetu do godinu dana života.

Naime, rođenje djeteta s teškoćama u razvoju, a čija je težina invaliditeta vidljiva u najranijoj dobi, prouzrokuje povećane potrebe i troškove obitelji namijenjene rehabilitaciji, uključivanju i ranoj intervenciji djeteta s teškoćama.

Članak 20.

Predmetnim člankom briše se odredba članka 57. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi kojom je bilo propisano da pravo na doplatak za pomoć i njegu ne može biti priznato djetetu do godinu dana života.

Naime, rođenje djeteta s teškoćama u razvoju, a čija je težina invaliditeta vidljiva u najranijoj dobi, prouzrokuje povećane potrebe i troškove obitelji namijenjene rehabilitaciji, uključivanju i ranoj intervenciji djeteta s teškoćama.

Članak 21.

Predmetnim člankom izričajno se dorađuje odredba članka 64. stavka 2. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi kako bi se dodatno naglasilo da se pravo na status roditelja njegovatelja, umjesto roditelju, može priznati i bračnom ili izvanbračnom drugu roditelja djeteta s teškoćama u razvoju ili roditelja osobe s invaliditetom s kojim živi u obiteljskoj zajednici. Naime, iako je namjera zakonodavca bila da se predmetnim člankom uredi mogućnost da se pravo na status roditelja njegovatelja prizna i bračnom odnosno izvanbračnom drugu roditelja djeteta s teškoćama u razvoju ili roditelja osobe s invaliditetom, pojedini Upravni sudovi pogrešno su predmetnu odredbu tumačili na način da se predmetno pravo može priznati i bračnom odnosno izvanbračnom drugu osobe s invaliditetom, a što nije intencija predmetne odredbe. U tom smislu izričajno je dorađen predmetni članak važećeg Zakona.

Članak 22.

Predmetnim člankom mijenjaju se odredbe članka 83. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi na način da se omogućuje korištenje povećanih broja sati usluge psihosocijalne podrške djeci čiji roditelji imaju status roditelja njegovatelja. Naime, predmetnim člankom propisuje se mogućnost duljeg boravka djece kod pružatelja usluga socijalne skrbi i to do dvanaest sati tjedno, a korištenje usluge psihosocijalne podrške u kući do pet sati tjedno. Roditelju njegovatelju za dijete s teškoćama u razvoju iz jednoroditeljske obitelji odnosno za odraslu osobu s invaliditetom iz jednoroditeljske obitelji omogućuje se boravak djeteta kod pružatelja usluga do osamnaest sati tjedno. Uključivanjem u programe pružatelja usluga utječe se na smanjenje socijalne izolacije takovih obitelji.

Članak 23.

Predmetnim člankom definira se nova naknada u sustavu socijalne skrbi - naknada za ugroženih kupaca energenata. Naime, člankom 39. stavkom 5. Zakona o energiji propisano je da Ministarstvo gospodarstva u suradnji s ministarstvom nadležnim za socijalnu skrb daje prijedlog Vladi Republike Hrvatske za utvrđivanje kriterija za stjecanje statusa ugroženog kupca, dok je stavkom 6. istog članka propisano da Vlada Republike Hrvatske uredbom utvrđuje kriterije iz stavka 5. predmetnog članka.

Stavkom 3. spomenutog članka propisano je sljedeće: "Status ugroženog kupca može imati krajnji kupac iz kategorije kućanstva koji se opskrbljuje kroz obveznu javnu uslugu u okviru univerzalne usluge i/ili obveznu javnu uslugu opskrbe plinom i/ili uslugu opskrbe toplinskom energijom tarifnih kupaca, ako u kućanstvu takvog kupca žive osobe:

- kojima su tijela nadležna za socijalna pitanja utvrdila stanje ugroženog socijalnog statusa i potrebu za tim oblikom socijalne pomoći,

- kojima je utvrđen određeni stupanj invaliditeta, osobe s posebnim potrebama ili osobe lošeg zdravstvenog stanja kod kojih može nastupiti ugroženost života ili zdravlja zbog ograničenja ili obustave opskrbe energijom."

Nadalje, stavkom 7. istog članka propisano je da nadležno tijelo zaduženo za socijalnu skrb u upravnom postupku pojedinačnim aktom utvrđuje status ugroženog kupca te određuje razinu socijalne potpore ugroženom kupcu, odnosno vrstu i opseg prava koja mu pripadaju s obzirom na utvrđen status, način sudjelovanja u podmirenju troškova socijalnog minimuma potrošnje energije i drugo.

Kako je u ovom trenutku u postupku donošenja uredba Vlade Republike Hrvatske kojom će se definirati kriteriji za stjecanje status ugroženog kupca, potrebno je propisima kojima se uređuje socijalna skrb definirati novu socijalnu naknadu koja bi obuhvaćala ugrožene kupce energenata.

Predloženim člankom definira se da će centar za socijalnu skrb na zahtjev ugroženog kupca rješenjem kojim istom priznaje pravo na naknadu za ugroženog kupca energenata između ostalog utvrditi da korisnik ima status ugroženog kupca, odrediti mjesečni iznos naknade za ugroženog kupca energenata te odrediti način sudjelovanja u podmirenju troškova energenata odnosno način isplate naknade za ugroženog kupca energenata.

Također, predloženim člankom propisuje se da će mjesečni iznos naknade za ugroženog kupca energenata, način sudjelovanja u podmirenju troškova energenata korisnika naknade te postupanje nadležnih centara za socijalnu skrb vezano za priznanje predmetne naknade propisati uredbom Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi.

Članak 24.

Predmetnim člankom nomotehnički se usklađuje izričaj članka 97. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi sukladno izmjenama članka 30..

Članak 25.

Predmetnim člankom mijenja se članak 100. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi na način da se istim propisuje da o priznavanju prava u sustavu socijalne skrbi na naknadu za osobne potrebe korisnika smještaja, jednokratnu naknadu, naknade u vezi s obrazovanjem, osobnu invalidninu, doplatu za pomoć i njegu, status roditelja njegovatelja ili status njegovatelja, naknadu do zaposlenja i socijalne usluge rješenjem odlučuje centar za socijalnu skrb, dok o priznavanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu rješenjem odlučuje ured državne uprave u županiji odnosno nadležni ured Grada Zagreba, sukladno odredbama ovoga Zakona.

Jednako kao u i važećem Zakonu o socijalnoj skrbi predmetnim člankom propisano je da o priznavanju prava na naknadu za troškove stanovanja rješenjem odlučuje jedinica lokalne samouprave i Grad Zagreb, sukladno odredbama ovoga Zakona i posebnih zakona te da o priznavanju prava na naknadu za troškove ogrjeva rješenjem odlučuje jedinica područne (regionalne) samouprave i Grad Zagreb, sukladno odredbama ovoga Zakona.

Nadalje, kao i važećim Zakonom o socijalnoj skrbi propisana je mjesna nadležnost centra za socijalnu skrb te je dodatno propisana i mjesna nadležnost za urede državne uprave u županiji.

Članak 26.

Predmetnim člankom dodaje se članak 100.a koji propisuje nadležnost za odlučivanje o priznanju prava na naknadu za ugroženog kupca energenata na način da o tome rješenjem odlučuje centar za socijalnu skrb te da se na određivanje mjesne nadležnosti za priznanje prava na odgovarajući način primjenjuju odredbe članka 100., 101. i 102. ovoga Zakona.

Ujedno je propisano da se protiv rješenja o priznanju prava može izjaviti žalba o kojoj odlučuje ministarstvo nadležno za socijalnu skrb. Propisano je da će centar za socijalnu skrb po potrebi, a najmanje jedanput godišnje, preispitati postojanje činjenica i okolnosti koje su bile odlučujuće za donošenje rješenja o priznavanju prava te donijeti novo rješenje ako su se promijenile okolnosti o kojima ovisi ostvarivanje ili opseg priznatog prava.

Propisano je i da je korisnik kojem je priznato pravo dužan je odmah, a najkasnije u roku od osam dana od dana nastanka promjene prijaviti centru za socijalnu skrb svaku promjenu koja utječe na daljnje korištenje ili opseg prava.

Članak 27.

Predmetnim člankom članak 101. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi mijenja se u skladu s predloženim izmjenama nadležnosti za priznanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

Članak 28.

Predmetnim člankom članak 102. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi mijenja se u skladu s predloženim izmjenama nadležnosti za priznanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

Članak 29.

Predmetnim člankom redefinira se članak 103. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi kojim je propisano odlučivanje u slučaju sukoba nadležnosti, a sve sukladno predloženim izmjenama nadležnosti za priznanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

Članak 30.

Predmetnim člankom redefinira se članak 105. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi sukladno predloženim izmjenama nadležnosti za priznanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

Članak 31.

Predmetnim člankom izričajno se dorađuju odredbe članka 107. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi radi pojednostavljenja postupka priznanja prava u sustavu socijalne skrbi.

Članak 32.

Predmetnim člankom mijenja se članak 108. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi na način da se istim propisuje obveza centra za socijalnu skrb da temeljem procjene potreba korisnika u suradnji s podnositeljem zahtjeva i članovima obitelji tijekom postupka odnosno nakon priznanja prava iz članka 100. stavka 1. Zakona izrađuje individualni plan skrbi.

Nadalje, predmetnim stavkom propisano je da centar za socijalnu skrb u suradnji s podnositeljem zahtjeva i članovima obitelji nakon priznavanja prava na zajamčenu minimalnu naknadu izrađuje individualni plan skrbi za korisnika. Naime, nakon što primi rješenje nadležnog tijela (ureda državne uprave u županiji odnosno nadležnog ureda Grada Zagreba) kojim je priznato pravo korisniku na zajamčenu minimalnu naknadu centar sukladno smjernicama koje će pravilnikom propisati ministar nadležan za socijalnu skrb prati materijalne i druge socijalne prilike korisnika.

Članak 33.

Predmetnim člankom redefinira se članak 110. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi sukladno predloženim izmjenama nadležnosti za priznanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

Članak 34.

Predmetnim člankom redefinira se članak 112. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi sukladno predloženim izmjenama nadležnosti za priznanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

Članak 35.

Predmetnim člankom usklađuje se izričaj članka 113. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi sukladno izmjenama članka 30.

Članak 36.

Predmetnim člankom redefinira se članak 114. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi sukladno predloženim izmjenama nadležnosti za priznanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

Članak 37.

Predmetnim člankom redefinira se članak 204. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi sukladno predloženim izmjenama nadležnosti za priznanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

Članak 38.

Predmetnim člankom redefiniiraju se odredbe članka 220. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi sukladno predloženim izmjenama nadležnosti za priznanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

Članak 39.

Predmetnim člankom nomotehnički se uređuje odredba članaka 223. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi sukladno predloženim izmjenama članka 220.

Članak 40.

Predmetnim člankom redefiniiraju se odredbe članka 241. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi kojim se uređuje obavljanje upravnog nadzora sukladno predloženim izmjenama nadležnosti za priznanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

Članak 41.

Predmetnim člankom mijenja se članak 246. važećeg Zakona na način da se omogućuje ovlaštenim službenicima da u provedbi upravnog nadzora neposredno izvrše provjeru činjenica odlučujućih za ostvarivanje prava u sustavu socijalne skrbi.

Članak 42.

Predmetnim člankom redefinišu se odredbe članka 247. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi sukladno predloženim izmjenama nadležnosti za priznanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

Članak 43.

Predmetnim člankom redefinišu se odredbe članka 250. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi sukladno predloženim izmjenama nadležnosti za priznanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

Ujedno se dodatno propisuje da se odredba predmetnog članka koja definira ovlast Republike Hrvatske da traži povrat iznosa isplaćenih po osnovi priznatog prava od nasljednika korisnika do visine vrijednosti naslijeđene imovine ne primjenjuje u slučaju nasljeđivanja ošasne imovine, obzirom da primjena ove odredbe u tom slučaju ne odgovara svrsi traženja povrata isplaćenih iznosa.

Članak 44.

Predmetnim člankom mijenja se članak 251. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi sukladno predloženim izmjenama nadležnosti za priznanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

Članak 45.

Predmetnim člankom mijenja se članak 253. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi sukladno predloženim izmjenama nadležnosti za priznanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

Članak 46.

Predmetnim člankom mijenja se članak 257. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi sukladno predloženim izmjenama nadležnosti za priznanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

Članak 47.

Predmetnim člankom mijenja se članak 268. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi obzirom da je Odluka o utvrđivanju mreže domova socijalne skrbi i djelatnosti socijalne skrbi (Narodne novine, broj 106/06) zamijenjena novom odlukom.

Članak 48.

Predmetnim člankom propisano je da korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu priznatog na osnovi i pod uvjetima propisanim Zakonom o socijalnoj skrbi (Narodne novine, br. 157/13 i 152/14) ostvaruje priznato pravo i nakon dana stupanja na snagu ovoga Zakona,

dok nadležno tijelo rješenjem ne utvrdi ispunjava li korisnik uvjete za ostvarivanje prava po ovom Zakonu te je propisano da je centar za socijalnu skrb dužan provesti postupak radi ponovnog utvrđivanja ispunjavanja uvjeta za priznanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 49.

Predmetnim člankom propisano je da će se postupci koji su pokrenuti, a nisu pravomoćno okončani do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, dovršiti prema propisima koji su bili na snazi u vrijeme pokretanja postupka.

Ujedno je propisano da na dan 1. lipnja 2016. nadležni uredi državne uprave u županiji, odnosno nadležni ured Grada Zagreba preuzimaju od nadležnih centara za socijalnu skrb nedovršene predmete u kojima se odlučuje o priznanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

Članak 50.

Predmetnim člankom definirani su rokovi za donošenje provedbenih propisa na temelju ovoga Zakona.

Članak 51.

Predmetni članak propisuje primjenu važećih provedbenih propisa do donošenja novih.

Članak 52.

Predmetni članak propisuje stupanje na snagu pojedinih odredbi ovoga Zakona, na način da Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave, osim odredaba o prebacivanju nadležnosti za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu na urede državne uprave u županiji odnosno nadležni ured Grada Zagreba koje stupaju na snagu 1. lipnja 2016. godine.

**TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU,
ODNOSNO DOPUNJUJU**

Članak 6.

(1) Djelatnost socijalne skrbi obavljaju ustanove socijalne skrbi, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, udruge, vjerske zajednice, druge pravne osobe, obrtnici i druge fizičke osobe koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi, pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom, posebnim zakonima i provedbenim propisima.

(2) Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) nadzire obavljanje djelatnosti socijalne skrbi, a u provođenju ovoga Zakona ima i druge propisane ovlasti.

(3) Djelatnost ustanova socijalne skrbi obavlja se kao javna služba, ako ovim Zakonom nije drugačije određeno.

Članak 21.

(1) Korisnici socijalne skrbi su:

- samac i kućanstvo koji nemaju dovoljno sredstava za podmirenje osnovnih životnih potreba, a nisu ih u mogućnosti ostvariti svojim radom, primitkom od imovine, od obveznika uzdržavanja ili na drugi način
- dijete bez roditelja ili bez odgovarajuće roditeljske skrbi, mlađa punoljetna osoba, dijete žrtva obiteljskog, vršnjačkog ili drugog nasilja, dijete žrtva trgovanja ljudima, dijete s teškoćama u razvoju, dijete i mlađa punoljetna osoba s problemima u ponašanju, dijete bez pratnje koje se zatekne izvan mjesta svog prebivališta bez nadzora roditelja ili druge odrasle osobe koja je odgovorna skrbiti o njemu te dijete strani državljanin koje se zatekne na teritoriju Republike Hrvatske bez nadzora roditelja ili druge odrasle osobe koja je odgovorna skrbiti o njemu
- trudnica ili roditelj s djetetom do godine dana života bez obiteljske podrške i odgovarajućih uvjeta za život
- obitelj kojoj je zbog poremećenih odnosa ili drugih nepovoljnih okolnosti potrebna stručna pomoć ili druga podrška
- odrasla osoba s invaliditetom koja nije u mogućnosti udovoljiti osnovnim životnim potrebama
- odrasla osoba žrtva obiteljskog ili drugog nasilja te žrtva trgovanja ljudima
- osoba koja zbog starosti ili nemoći ne može samostalno skrbiti o osnovnim životnim potrebama
- osoba ovisna o alkoholu, drogama, kockanju i drugim oblicima ovisnosti
- beskućnik
- druge osobe koje ispunjavaju uvjete propisane ovim Zakonom.

(2) Centar za socijalnu skrb odredit će osobu koja predstavlja kućanstvo radi ostvarivanja prava utvrđenih ovim Zakonom.

Članak 24.

(1) Smatra se da u smislu ovoga Zakona osoba može sama sebe uzdržavati ako nije evidentirana kao nezaposlena osoba pri nadležnoj službi za zapošljavanje ili ako je u razdoblju od šest mjeseci prije pokretanja postupka odbila ponuđeno zaposlenje, odnosno ako ima prilike privremenim, sezonskim, povremenim i sličnim poslovima ostvariti sredstva za podmirenje osnovnih životnih potreba ili ostvariti drugi приход.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se na:

- osobu kojoj nedostaje najviše pet godina života do stjecanja prava na starosnu mirovinu koja se ostvaruje sukladno propisima iz mirovinskog osiguranja
- dijete od navršene 15. godine života dok se redovito školuje, odnosno mlađeg punoljetnika do završetka redovitog školovanja, a najduže do navršene 29. godine života
- trudnicu i roditelju do šest mjeseci nakon poroda te roditelja koji čuva i odgaja dijete do godinu dana života, blizance do tri godine života ili troje i više djece do navršenih 10 godina života te roditelja koji koristi posvojiteljski dopust
- osobu potpuno nesposobnu za rad
- osobu koja ima utvrđenu privremenu nezapošljivost od strane nadležnog tijela sukladno posebnom propisu
- nezaposlenog člana kućanstva bez prihoda koji skrbi za dijete ili za odraslog člana obitelji koji nije sposoban brinuti se za sebe, ako takav način skrbi o djetetu, odnosno odrasloj osobi nadomješta institucionalnu skrb po ovom Zakonu.

Članak 25.

Prava u sustavu socijalne skrbi temeljem ovoga Zakona su: zajamčena minimalna naknada, naknada za troškove stanovanja, pravo na troškove ogrjeva, naknada za osobne potrebe korisnika smještaja, jednokratne naknade, naknade u vezi s obrazovanjem, osobna invalidnina, doplatak za pomoć i njegu, status roditelja njegovatelja ili status njegovatelja, naknada do zaposlenja te socijalne usluge.

Članak 28.

Zajamčena minimalna naknada priznaje se samcu ili kućanstvu koji nema sredstva za uzdržavanje u visini propisanoj u članku 30. stavku 1. ovoga Zakona niti ih je u mogućnosti ostvariti radom, primitkom od imovine, kao ni od obveznika uzdržavanja, osim ako centar za socijalnu skrb utvrdi da obveznik uzdržavanja nije u mogućnosti davati uzdržavanje.

Članak 29.

(1) Nema pravo na zajamčenu minimalnu naknadu samac ili kućanstvo ako:

- samac ili član kućanstva ima u vlasništvu drugi stan ili kuću, osim stana ili kuće koju koristi za stanovanje, a koji može otuđiti ili iznajmiti i time osigurati sredstva za podmirenje osnovnih životnih potreba, poslovni prostor koji ne koristi za obavljanje registrirane djelatnosti te vrijedne pokretnine (plovila, umjetnička djela i sl.)
- je samac ili član kućanstva u razdoblju od tri godine prije podnošenja zahtjeva prodao ili darovao imovinu, odrekao se prava na nasljeđivanje ili ustupio svoj nasljedni dio, ako je od iznosa ostvarenog prodajom ili iznosa koji odgovara visini osnovice za plaćanje poreza na promet darovane imovine ili nasljednog dijela kojega se odrekao ili ustupio mogao osigurati uzdržavanje u iznosu zajamčene minimalne naknade i nakon podnošenja zahtjeva za priznavanje prava

- je samac ili član kućanstva vlasnik imovine koju bi mogao koristiti ili prodati bez ugrožavanja osnovnih životnih potreba i time osigurati sredstva u iznosu zajamčene minimalne naknade propisane ovim Zakonom za osobno uzdržavanje ili uzdržavanje članova kućanstva

- je samac ili član kućanstva vlasnik osobnog registriranog vozila, osim osobnog registriranog vozila koje služi za prijevoz samca ili člana kućanstva korisnika prava po osnovi invaliditeta, starije i nemoćne teško pokretne osobe ili je prema procjeni stručnog radnika centra za socijalnu skrb osobno registrirano vozilo nužno radi prometne izoliranosti

- samac ili član kućanstva koristi osobno registrirano vozilo u vlasništvu druge pravne ili fizičke osobe

- je samac sklopio ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju kao primatelj uzdržavanja

- radno sposobni samac nije evidentiran kao nezaposlena osoba pri nadležnoj službi za zapošljavanje, a nisu ispunjeni uvjeti iz članka 24. stavka 2. ovoga Zakona ili

- može osigurati uzdržavanje po drugoj osnovi.

(2) Nema pravo na zajamčenu minimalnu naknadu beskućnik na privremenom smještaju u prihvatilištu te korisnik usluge smještaja ili organiziranog stanovanja sukladno odredbama ovoga Zakona ili posebnih propisa.

(3) Iznos zajamčene minimalne naknade iz članka 30. stavka 1. ovoga Zakona umanjuje se kućanstvu za udio radno sposobnog člana kućanstva koji nije evidentiran kao nezaposlena osoba pri nadležnoj službi za zapošljavanje, a nisu ispunjeni uvjeti iz članka 24. stavka 2. ovoga Zakona.

(4) Iznos zajamčene minimalne naknade iz članka 30. stavka 1. ovoga Zakona umanjuje se kućanstvu za udio člana kućanstva koji je sklopio ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju kao primatelj uzdržavanja.

Članak 30.

(1) Iznos zajamčene minimalne naknade za samca utvrđuje se u iznosu od 100% osnovice iz članka 27. stavka 1. ovoga Zakona, dok se za kućanstvo utvrđuje u iznosu koji predstavlja zbroj udjela za svakog člana kućanstva, s tim da udjeli članova kućanstva iznose:

- za samohranog roditelja: 100% osnovice iz članka 27. stavka 1. ovoga Zakona

- za odraslog člana kućanstva: 60% osnovice iz članka 27. stavka 1. ovoga Zakona

- za dijete: 40% osnovice iz članka 27. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Ako samac ili kućanstvo ostvaruje prihod, visina zajamčene minimalne naknade utvrđuje se kao razlika između iznosa zajamčene minimalne naknade određene stavkom 1. ovoga članka i prosječnog mjesečnog prihoda samca ili kućanstva ostvarenog u tri mjeseca prije mjeseca u kojem je pokrenut postupak.

(3) Iznos zajamčene minimalne naknade za kućanstvo uvećava se za troškove smještaja člana kućanstva u đački dom za vrijeme trajanja školske godine.

(4) Iznos zajamčene minimalne naknade iz stavka 1. ovoga članka za kućanstvo ne može biti veći od bruto iznosa minimalne plaće u Republici Hrvatskoj.

Članak 31.

(1) U prihod u smislu članka 30. stavka 2. ovoga Zakona ne uračunava se:

- naknada za podmirenje troškova stanovanja koju odobrava jedinica lokalne samouprave i Grad Zagreb

- naknada za troškove ogrjeva koju odobrava jedinica područne (regionalne) samouprave i Grad Zagreb

- novčana naknada za tjelesno oštećenje

- ortopedski dodatak
 - doplatak za pomoć i njegu sukladno odredbama ovoga Zakona i propisima iz mirovinskog osiguranja
 - osobna invalidnina sukladno odredbama ovoga Zakona
 - doplatak za djecu
 - državna potpora u poljoprivredi, ruralnom razvoju, ribarstvu ili akvakulturi
 - novčana naknada za životinje koje su usmrćene ili uginule prilikom provedbe naređenih mjera prema posebnom propisu o veterinarstvu
 - stipendija za školovanje učenika ili studenta dok traje redovito školovanje ili studiranje, a najdulje do 29. godine života
 - naknada koju prima udomitelj za potrebe smještenog korisnika
 - iznos novčanih sredstava koja fizičke osobe ostvare na osnovi donacija pravnih i fizičkih osoba za zdravstvene potrebe
 - iznos novčanih sredstava koje fizičke osobe ostvare na osnovi jednokratnih donacija pravnih i fizičkih osoba do iznosa od 5000,00 kuna godišnje
 - iznos sredstava za saniranje posljedica elementarnih nepogoda
 - iznos sredstava za uzdržavanje za dijete ostvarenih po osnovi privremenog uzdržavanja pri centru za socijalnu skrb
 - iznos sredstava za uzdržavanje za dijete ostvarenih sukladno posebnom propisu do iznosa privremenog uzdržavanja pri centru za socijalnu skrb
 - nagrada učenicima za vrijeme praktičnog rada i naukovanja
 - novčana pomoć i putni troškovi osobe na stručnom osposobljavanju za rad bez zasnivanja radnog odnosa
 - novčana pomoć i putni troškovi nezaposlene osobe koju je Hrvatski zavod za zapošljavanje uputio na obrazovanje koje organizira odnosno troškove snosi Hrvatski zavod za zapošljavanje
 - osobna invalidnina, doplatak za njegu i pomoć druge osobe, ortopedski doplatak, posebni dodatak, naknada za pripomoć u kući, jednokratna novčana pomoć, naknada troškova pogreba te naknada za pravo na besplatne udžbenike ako su ta prava ostvarena temeljem posebnog propisa kojim se uređuju prava hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihove obitelji
 - osobna invalidnina, obiteljska invalidnina, uvećana obiteljska invalidnina, doplatak za pomoć i njegu druge osobe, ortopedski doplatak, posebni doplatak, naknada za pripomoć u kući, naknada za pravo na besplatne udžbenike ostvarene temeljem posebnog propisa kojim se uređuje zaštita vojnih i civilnih invalida rata
 - novčani primitak za opremu novorođenog djeteta i primitak po osnovi potpora za novorođenče, odnosno potpora za opremu novorođenog djeteta koje isplaćuje ili daje jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave na temelju svojih općih akata i za koje su sredstva planirana u proračunima te jedinice
 - primitak ostvaren od dividende i novčana sredstva ostvarena prodajom dionica, a temeljem članstva u Fondu hrvatskih branitelja koji potječu po osnovi statusa hrvatskog ratnog vojnog invalida iz Domovinskog rata i statusa člana obitelji smrtno stradalog hrvatskog branitelja.
- (2) U prihod u smislu članka 30. stavka 2. ovoga Zakona ne računavaju se pomoći i naknade koje osiguravaju jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, na temelju odluka predstavničkih tijela, do iznosa zajamčene minimalne naknade.
- (3) Iznos prihoda iz članka 30. stavka 2. ovoga Zakona umanjuje se za iznos koji na temelju propisa kojim se uređuju obiteljski odnosi samac ili član kućanstva plaća za uzdržavanje osobe s kojom ne živi.

Članak 32.

(1) Poljoprivredniku i članu njegovog kućanstva koji obavlja poljoprivrednu djelatnost kao jedino ili glavno zanimanje te na temelju poljoprivredne djelatnosti ima obvezno mirovinsko i zdravstveno osiguranje, prosječni mjesečni prihod iz članka 30. stavka 2. ovoga Zakona utvrđuje se prema poreznoj prijavi ili prema rješenju nadležne porezne uprave o godišnjem paušalnom iznosu poreza na dohodak.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se na poljoprivrednika samca starijeg od 65 godina života, kao ni na kućanstvo koje obavlja poljoprivrednu djelatnost kao jedino ili glavno zanimanje, čiji su svi članovi stariji od 65 godina života.

Članak 33.a

(1) Za mjesec podnošenja zahtjeva za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu korisniku se isplaćuje iznos zajamčene minimalne naknade razmjerno broju dana od dana priznavanja prava na zajamčenu minimalnu naknadu do posljednjeg dana u tom mjesecu, a za mjesec u kojem prestaje pravo na zajamčenu minimalnu naknadu korisniku se isplaćuje iznos zajamčene minimalne naknade razmjerno broju dana u tom mjesecu do dana prestanka prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuje na ostvarivanje drugih prava na temelju ovoga Zakona.

Članak 34.

(1) Zajamčena minimalna naknada može se djelomično izravno uplatiti obrazovnoj ustanovi na ime troška toplog obroka učenika člana kućanstva korisnika zajamčene minimalne naknade ako centar za socijalnu skrb utvrdi da postoji vjerojatnost da korisnik zajamčenu minimalnu naknadu neće koristiti za zadovoljavanje navedene potrebe.

(2) Zajamčena minimalna naknada može se priznati u cijelosti ili djelomično u naravi ako centar za socijalnu skrb utvrdi da postoji vjerojatnost da korisnik zajamčenu minimalnu naknadu neće koristiti za podmirenje osnovnih životnih potreba.

Članak 35.

(1) Korisnik kojem je priznato pravo na zajamčenu minimalnu naknadu dužan je centru za socijalnu skrb prijaviti svaku promjenu koja utječe na daljnje korištenje ili na visinu naknade odmah, a najkasnije u roku od osam dana od dana nastanka promjene.

(2) Na osnovi prijave korisnika zajamčene minimalne naknade ili na osnovi podataka pribavljenih po službenoj dužnosti, centar za socijalnu skrb donijet će novu odluku samo ako to zahtijevaju promijenjene okolnosti o kojima ovisi priznavanje i visina zajamčene minimalne naknade.

Članak 37.

(1) Rješenje o priznanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu ukida se ako centar za socijalnu skrb praćenjem materijalnih i drugih socijalnih prilika korisnika utvrdi da su te prilike znatno povoljnije od onih koje se mogu osigurati na temelju priznatog prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

(2) Rješenje o priznanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu ukida se samcu, odnosno iznos zajamčene minimalne naknade kućanstva umanjuje se za udio člana kućanstva ako se

samac ili član kućanstva nalazi na bolničkom liječenju, u pritvoru ili istražnom zatvoru, na izdržavanju kazne zatvora, privremenom smještaju te boravku u inozemstvu, u neprekidnom trajanju dužem od dva mjeseca.

(3) Rješenje o priznanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu ukida se samcu, odnosno iznos zajamčene minimalne naknade umanjuje se kućanstvu za udio člana kućanstva ako samac ili član kućanstva mjesečno duže od 15 dana neprekidno boravi u inozemstvu

(4) Rješenje o priznanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu ukida se, odnosno pravo na zajamčenu minimalnu naknadu umanjuje se za određeni iznos, danom nastupanja okolnosti iz stavaka 2. i 3. ovoga članka.

(5) Rješenje o priznanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu ukida se samcu, odnosno kućanstvu ako je samac ili član kućanstva u postupku priznavanja prava dao netočne ili nepotpune podatke o prihodu o kojima ovisi priznavanje prava ili opseg prava ili nije omogućio centru za socijalnu skrb uvid u prihod i imovinu.

(6) Rješenje o priznanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu u slučaju iz stavka 5. ovoga članka ukida se danom nastanka promijenjenih okolnosti zbog kojih bi pravo na zajamčenu minimalnu naknadu prestalo, a korisnik iz stavka 5. ovoga članka nema pravo podnijeti zahtjev za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu dok ne istekne rok od šest mjeseci od ukidanja prava.

Članak 38.

(1) Centar za socijalnu skrb i služba nadležna za zapošljavanje dužni su međusobno surađivati u provođenju mjera socijalne uključenosti radno sposobnih korisnika prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

(2) Način suradnje centara za socijalnu skrb i službe nadležne za zapošljavanje u provođenju mjera socijalne uključenosti radno sposobnih korisnika zajamčene minimalne naknade pravilnikom propisuje ministar nadležan za socijalnu skrb u suradnji s ministrom nadležnim za rad.

(3) Za vrijeme korištenja prava na zajamčenu minimalnu naknadu nezaposlena radno sposobna ili djelomično radno sposobna osoba dužna je prihvatiti zaposlenje u skladu s propisima o zapošljavanju.

(4) Centar za socijalnu skrb dužan je službi nadležnoj za zapošljavanje dostaviti obavijest o priznatom pravu na zajamčenu minimalnu naknadu za nezaposlenog radno sposobnog ili djelomično radno sposobnog korisnika te za osobu kojoj je utvrđena privremena nezapošljivost od strane nadležnog tijela sukladno posebnom propisu u roku od osam dana od dana izvršnosti rješenja o priznavanju navedenoga prava.

(5) Služba nadležna za zapošljavanje dužna je odmah, a najkasnije u roku od osam dana od dana saznanja obavijestiti centar za socijalnu skrb o činjenici da je radno sposobni ili djelomično radno sposobni samac ili član kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu izgubio status nezaposlene osobe, uz naznaku razloga brisanja iz evidencije nezaposlenih osoba.

Članak 39.

(1) Radno sposobnom ili djelomično radno sposobnom samcu ili članu kućanstva pravo na zajamčenu minimalnu naknadu, odnosno pripadajući udio u zajamčenoj minimalnoj naknadi priznaje se najduže do dvije godine.

(2) Osoba iz stavka 1. ovoga članka nema pravo podnijeti novi zahtjev za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu, odnosno za uvećanje iznosa zajamčene minimalne

naknade kućanstva za pripadajući udio člana kućanstva u sljedeća tri mjeseca nakon mjeseca u kojem je pravo prestalo, odnosno umanjeno.

(3) Ako radno sposobni ili djelomično radno sposobni samac ili član kućanstva koji je korisnik zajamčene minimalne naknade odbije ponuđeni posao, osposobljavanje, prekvalifikaciju, dokvalifikaciju ili samovoljno otkáže ugovor o radu, ukida mu se pravo na zajamčenu minimalnu naknadu, odnosno kućanstvu se zajamčena minimalna naknada umanjuje za pripadajući udio toga člana.

(4) Osoba iz stavka 3. ovoga članka nema pravo podnijeti zahtjev za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu, odnosno za uvećanje iznosa zajamčene minimalne naknade za kućanstvo u sljedećih šest mjeseci nakon mjeseca u kojem je pravo ukinuto, odnosno u kojemu je pravo umanjeno.

(5) Radno sposobnom ili djelomično radno sposobnom samcu ili članu kućanstva ukida se pravo na zajamčenu minimalnu naknadu, odnosno zajamčena minimalna naknada umanjuje se za pripadajući udio tog člana kućanstva ako se ne odazove pozivu jedinice lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave za sudjelovanje u radovima za opće dobro bez naknade.

(6) Osoba iz stavka 5. ovoga članka nema pravo podnijeti zahtjev za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu, odnosno za uvećanje iznosa zajamčene minimalne naknade za kućanstvo u sljedećih šest mjeseci nakon mjeseca u kojem je pravo ukinuto, odnosno u kojemu je pravo umanjeno.

(7) U radovima za opće dobro iz stavka 5. ovoga članka korisnici zajamčene minimalne naknade mogu sudjelovati najmanje trideset, a najviše devedeset sati mjesečno.

(8) Centar za socijalnu skrb dužan je jednom mjesečno dostavljati jedinici lokalne odnosno područne (regionalne) samouprave podatke o radno sposobnim ili djelomično radno sposobnim samcima korisnicima zajamčene minimalne naknade te radno sposobnim ili djelomično radno sposobnim članovima kućanstva koje je korisnik zajamčene minimalne naknade.

(9) Jedinice lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave dužne su centru za socijalnu skrb jednom mjesečno dostavljati podatke o korisnicima zajamčene minimalne naknade koji su pozvani, a nisu se odazvali i sudjelovali u radovima za opće dobro iz stavka 5. ovoga članka.

Članak 41.

(1) Troškovi stanovanja u smislu ovoga Zakona odnose se na najamninu, komunalne naknade, električnu energiju, plin, grijanje, vodu, odvodnju i druge troškove stanovanja u skladu s posebnim propisima.

(2) Pravo na naknadu za troškove stanovanja priznaje se korisniku zajamčene minimalne naknade.

(3) Pravo na naknadu za troškove stanovanja priznaje jedinica lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb do iznosa polovice iznosa zajamčene minimalne naknade priznate samcu, odnosno kućanstvu utvrđene prema članku 30. stavku 1. ovoga Zakona.

Članak 42.

(1) Jedinica lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb može odobriti naknadu za troškove stanovanja i do iznosa sredstava iz članka 30. stavka 1. ovoga Zakona kada se po mišljenju centra za socijalnu skrb samo na taj način može izbjeći odvajanje djece od roditelja.

(2) Naknada za troškove stanovanja može se odobriti u novcu izravno korisniku ili na način da jedinica lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb djelomično ili u cijelosti plati račun izravno ovlaštenoj pravnoj ili fizičkoj osobi koja je izvršila uslugu.

Članak 54.

(1) Pravo na osobnu invalidninu priznaje se osobi s teškim invaliditetom ili drugim teškim trajnim promjenama u zdravstvenom stanju, u svrhu zadovoljavanja njezinih životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice.

(2) Pravo na osobnu invalidninu ne može se priznati:

- osobi koja osobnu invalidninu ostvaruje po drugoj osnovi
- osobi koja ima u vlasništvu drugi stan ili kuću, osim stana ili kuće koju koristi za stanovanje, a koji može otuđiti ili iznajmiti i time osigurati sredstva za uključivanje u zajednicu
- osobi koja ima u vlasništvu poslovni prostor koji ne koristi za obavljanje registrirane djelatnosti
- djetetu do godinu dana života
- djetetu ili odrasloj osobi kojoj je priznata usluga smještaja ili organiziranog stanovanja sukladno odredbama ovoga Zakona ili drugim propisima.

(3) Pravo na osobnu invalidninu ne može se priznati osobi kojoj je priznato pravo na doplatak za pomoć i njegu sukladno odredbama ovoga Zakona ili na temelju drugih propisa.

(4) Pravo na osobnu invalidninu priznaje se s danom podnošenja zahtjeva ili pokretanja postupka po službenoj dužnosti, a isplaćuje se mjesečno.

(5) Vrstu i težinu invaliditeta te vrstu i težinu promjene u zdravstvenom stanju pravilnikom propisuje ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

Članak 57.

(1) Pravo na doplatak za pomoć i njegu priznaje se osobi koja ne može sama udovoljiti osnovnim životnim potrebama uslijed čega joj je prijeko potrebna pomoć i njega druge osobe u organiziranju prehrane, pripremi i uzimanju obroka, nabavi namirnica, čišćenju i pospremanju stana, oblačenju i svlačenju, održavanju osobne higijene, kao i obavljanju drugih osnovnih životnih potreba.

(2) Pravo na doplatak za pomoć i njegu ne može se priznati osobi:

- koja ima sklopljen ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju
- koja ima u vlasništvu drugi stan ili kuću, osim stana ili kuće koju koristi za stanovanje, a koji može otuđiti ili iznajmiti i time osigurati sredstva za pomoć i njegu
- koja ima u vlasništvu poslovni prostor koji ne koristi za obavljanje registrirane djelatnosti
- ako prosječni mjesečni prihod samca prelazi iznos od 250% osnovice iz članka 27. stavka 2. ovoga Zakona, odnosno ako prosječni mjesečni prihod članova kućanstva prelazi iznos od 200% osnovice iz članka 27. stavka 2. ovoga Zakona u prethodna tri mjeseca prije mjeseca u kojem je podnesen zahtjev, odnosno pokrenut postupak po službenoj dužnosti
- ako doplatak za pomoć i njegu može ostvariti po posebnom propisu,
- djetetu do godinu dana života
- kojoj je priznato pravo na osobnu invalidninu po ovom Zakonu ili na temelju drugih propisa
- kojoj je osiguran smještaj u ustanovi socijalne skrbi i kod drugih pružatelja socijalnih usluga, u zdravstvenoj ili u drugoj ustanovi, odnosno organizirano stanovanje, sukladno odredbama ovoga Zakona ili drugim propisima.

(3) Pravo na doplatak za pomoć i njegu priznaje centar za socijalnu skrb s danom podnošenja zahtjeva ili pokretanja postupka po službenoj dužnosti.

Članak 64.

(1) Iznimno, kada su roditelji djeteta s teškoćama u razvoju umrli ili nijedan od roditelja ne živi s djetetom i o njemu se ne brine, ili živi s djetetom ali nije u mogućnosti pružiti mu

potrebnu njegu zbog svog psihofizičkog stanja, status njegovatelja može se priznati jednom od članova obitelji s kojim živi u obiteljskoj zajednici.

(2) Pravo na status roditelja njegovatelja, umjesto roditelju, može se priznati i bračnom ili izvanbračnom drugu roditelja djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom iz članka 63. ovoga Zakona s kojim živi u obiteljskoj zajednici.

(3) Ako u jednoroditeljskoj obitelji ima dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju, odnosno osoba s invaliditetom, status roditelja njegovatelja iz članka 63. ovog Zakona može se priznati, osim roditelja, i jednom od članova obitelji s kojim živi u obiteljskoj zajednici.

Članak 83.

(1) Psihosocijalna podrška je socijalna usluga koja podrazumijeva rehabilitaciju koja potiče razvoj kognitivnih, funkcionalnih, komunikacijskih ili socijalnih vještina korisnika.

(2) Psihosocijalna podrška priznaje se djetetu s teškoćama u razvoju, odrasloj osobi s invaliditetom, ovisniku, žrtvi obiteljskog nasilja te svim drugim osobama u potrebi, prema procjeni stručnog tima nadležnog centra za socijalnu skrb.

(3) Psihosocijalna podrška može se pružati individualno i u grupi.

(4) Psihosocijalnu podršku mogu pružati dom socijalne skrbi, centar za pružanje usluga u zajednici i drugi pružatelji usluga iz članka 169. ovoga Zakona pod uvjetima propisanim ovim Zakonom.

(5) Psihosocijalna podrška se pruža u obitelji korisnika odnosno udomiteljskoj obitelji ili kod pružatelja usluga iz stavka 4. ovoga članka na način da se ista pruža u obitelji korisnika ili udomiteljskoj obitelji do pet sati tjedno, a kod pružatelja usluga iz stavka 4. ovoga članka do šest sati tjedno, a ne više od dva sata dnevno.

(6) Psihosocijalna podrška iz ovoga članka može se pružati uz nazočnost i sudjelovanje članova obitelji.

(7) Centar za socijalnu skrb priznaje pravo na uslugu iz stavka 1. ovoga članka na temelju prethodno pribavljenog mišljenja pružatelja usluga iz stavka 4. ovoga članka o vrsti, trajanju i učestalosti usluge.

Članak 97.

(1) Korisnik - odrasla osoba koji socijalnu uslugu koristi na temelju rješenja centra za socijalnu skrb, dužan je sudjelovati u plaćanju cijene usluge svojim prihodom sukladno pravilniku iz članka 99. ovoga Zakona.

(2) Korisnik iz stavka 1. ovoga članka čiji prihod nije dostatan za utvrđeni iznos sudjelovanja u plaćanju cijene usluge dužan je prodati imovinu koja ne služi njemu i članovima njegovog kućanstva za podmirenje osnovnih stambenih i drugih osnovnih životnih potreba.

(3) Pri utvrđivanju prihoda kojima korisnik sudjeluje u plaćanju usluga iznos prihoda umanjuje se za iznos koji korisnik plaća za održavanje nekog od članova obitelji prema propisima kojima se uređuju obiteljski odnosi, a korisniku prava na uslugu smještaja i organiziranog stanovanja umanjuje se i za iznos naknade za osobne potrebe korisnika.

(4) Ako korisnik ne može u cijelosti ili djelomično platiti cijenu usluge na način propisan stavcima 1. i 2. ovoga članka, cijenu usluge dužni su u cijelosti ili djelomično platiti zakonski obveznici održavanja na temelju nagodbe sklopljene sa centrom za socijalnu skrb ili prema propisima kojima se uređuju obiteljski odnosi.

(5) Ako obveznici održavanja ne izvršavaju obveze iz nagodbe iz stavka 4. ovoga članka, centar za socijalnu skrb će pred nadležnim sudom pokrenuti postupak za naknadu troškova za pružene usluge.

(6) Iznimno, osoba koja je obveznik uzdržavanja odrasle osobe nesposobne za rad nije dužna sudjelovati u cijeni usluge ako je njezin prihod ili prihod njezinog kućanstva manji od trostrukog iznosa zajamčene minimalne naknade za samca ili kućanstvo, utvrđenog sukladno članku 30. stavka 1. ovoga Zakona.

(7) Ako se troškovi usluge iz stavka 1. ovoga članka ne mogu platiti na način propisan stavcima 1. do 4. ovoga članka, plaćanje usluge tereti sredstva Ministarstva.

Članak 100.

(1) O priznavanju prava u sustavu socijalne skrbi na zajamčenu minimalnu naknadu, naknadu za osobne potrebe korisnika smještaja, jednokratnu naknadu, naknade u vezi s obrazovanjem, osobnu invalidninu, doplatak za pomoć i njegu, status roditelja njegovatelja ili status njegovatelja, naknadu do zaposlenja i socijalne usluge rješenjem odlučuje centar za socijalnu skrb.

(2) O priznavanju prava na naknadu za troškove stanovanja rješenjem odlučuje jedinica lokalne samouprave i Grad Zagreb, sukladno odredbama ovoga Zakona i posebnih zakona.

(3) O priznavanju prava na naknadu za troškove ogrjeva rješenjem odlučuje jedinica područne (regionalne) samouprave i Grad Zagreb, sukladno odredbama ovoga Zakona.

(4) Za priznavanje prava u sustavu socijalne skrbi iz stavka 1. ovoga članka mjesno je nadležan centar za socijalnu skrb osnovan za područje na kojem stranka ima prebivalište.

(5) Ako stranka nema prebivalište na području Republike Hrvatske, mjesno je nadležan centar za socijalnu skrb prema mjestu boravišta stranke u Republici Hrvatskoj, a ako stranka nema boravište u Republici Hrvatskoj, mjesno je nadležan centar za socijalnu skrb prema mjestu posljednjeg prebivališta, odnosno boravišta stranke na području Republike Hrvatske.

(6) Ako se mjesna nadležnost ne može odrediti na način propisan stavcima 4. i 5. ovoga članka, mjesno je nadležan centar za socijalnu skrb prema mjestu na kojem je nastao povod za vođenje postupka.

(7) Mjesna nadležnost ne mijenja se priznavanjem prava na uslugu smještaja i organiziranog stanovanja izvan mjesta prebivališta.

(8) Ako se izmijene okolnosti na osnovi kojih je po ovom Zakonu bila određena mjesna nadležnost, postupak nastavlja nadležni centar za socijalnu skrb. Nadležni centar dužan je preispitati ispunjava li korisnik i nadalje uvjete za korištenje priznatog prava. Novo rješenje se donosi samo u slučaju promijenjenih okolnosti o kojim ovisi opseg i daljnje korištenje prava.

Članak 101.

(1) Mjesna nadležnost za djecu određuje se prema prebivalištu roditelja, a ako nemaju prebivalište u Republici Hrvatskoj, prema njihovom boravištu.

(2) Za dijete čiji roditelji žive odvojeno mjesna nadležnost se određuje prema prebivalištu roditelja s kojim dijete živi prema odluci suda, a ako nemaju prebivalište u Republici Hrvatskoj, prema njegovom boravištu.

(3) Do donošenja odluke suda iz stavka 2. ovoga članka mjesno je nadležan centar za socijalnu skrb nadležan prema mjestu prebivališta, odnosno boravišta roditelja kod kojega dijete pretežno boravi.

(4) Ako je roditeljima koji žive odvojeno oduzeto pravo da žive s djetetom i odgajaju ga, a dijete je povjereno na čuvanje i odgoj drugoj osobi ili domu socijalne skrbi odnosno drugom pružatelju socijalnih usluga, za dijete je mjesno nadležan centar za socijalnu skrb prema prebivalištu, odnosno boravištu roditelja koji sam ili u većoj mjeri izvršava ostale sadržaje roditeljske skrbi.

(5) Mjesna nadležnost centra za socijalnu skrb za dijete ne mijenja se ako je roditelj lišen prava na roditeljsku skrb, osim u slučaju posvojenja.

Članak 102.

(1) Za osobu koja se zbog elementarnih nepogoda ili sličnih razloga našla izvan mjesta svog prebivališta, dok se ne ostvare uvjeti za njezin povratak, mjesno je nadležan centar za socijalnu skrb nadležan prema mjestu u kojemu se osoba zatekla.

(2) Za dijete koje se zatekne bez nadzora roditelja ili druge odrasle osobe izvan mjesta svog prebivališta, kao i za druge osobe koje nisu u stanju štiti svoja prava i interese, a zateknu se izvan mjesta svog prebivališta, mjesno je nadležan centar za socijalnu skrb na čijem području se zateknu.

Članak 103.

(1) O sukobu mjesne nadležnosti između centara za socijalnu skrb odlučuje Ministarstvo.

(2) Ako nastane sukob mjesne nadležnosti, centar za socijalnu skrb koji je započeo postupak dužan je obaviti radnje u postupku koje ne trpe odgodu.

(3) O sukobu stvarne nadležnosti između centra za socijalnu skrb i jedinice lokalne, područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba odlučuje nadležni upravni sud.

(4) Postupci iz stavaka 1. i 3. ovoga članka su hitni.

Članak 105.

(1) Postupak za priznavanje prava propisanih ovim Zakonom pokreće se na zahtjev stranke ili po službenoj dužnosti.

(2) Postupak za priznavanje prava propisanih ovim Zakonom pokreće se i na zahtjev bračnog druga, punoljetnog djeteta, roditelja ili skrbnika stranke.

(3) Centar za socijalnu skrb može pokrenuti postupak po službenoj dužnosti i na temelju obavijesti članova obitelji, građana, ustanova, udruga, vjerskih zajednica, trgovačkih društava i drugih pravnih osoba te državnih i drugih tijela.

Članak 107.

(1) Korisnik socijalne skrbi dužan je službenoj osobi dati istinite osobne podatke, podatke o svom prihodu i imovini, kao i drugim okolnostima o kojima ovisi priznavanje nekog prava i pisanom izjavom omogućiti njihovu dostupnost u postupku za priznavanje prava na novčane naknade i socijalne usluge kao i tijekom korištenja prava.

(2) Za točnost podataka navedenih u zahtjevu za ostvarivanje prava u sustavu socijalne skrbi podnositelj zahtjeva odgovara materijalno i kazнено.

(3) Nadležna tijela, sudovi i financijske institucije dužni su bez odgađanja, na zahtjev nadležnog tijela koje odlučuje o pravima iz sustava socijalne skrbi, dostaviti podatke o dohotku i imovini podnositelja zahtjeva i članova njegovog kućanstva.

Članak 108.

Temeljem procjene potreba korisnika centar za socijalnu skrb u suradnji s podnositeljem zahtjeva i članovima obitelji tijekom postupka za priznavanje prava izrađuje individualni plan skrbi.

Članak 110.

- (1) Postupak za priznavanje prava u sustavu socijalne skrbi je hitan.
- (2) Ako nije potrebno provoditi posebni ispitni postupak, centar za socijalnu skrb dužan je donijeti rješenje u roku od 15 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva ili pokretanja postupka po službenoj dužnosti, ako ovim Zakonom nije drugačije propisano.
- (3) Ako je potrebno provoditi posebni ispitni postupak, centar za socijalnu skrb dužan je donijeti rješenje u roku od 30 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva ili pokretanja postupka po službenoj dužnosti, ako ovim Zakonom nije drugačije propisano.
- (4) Nadležno tijelo iz članka 100. stavka 1. ovoga Zakona dužno je odluku o zahtjevu za priznanje prava na jednokratnu naknadu iz članaka 46., 47. i 48. ovoga Zakona donijeti u roku od osam dana od dana podnošenja zahtjeva.

Članak 112.

- (1) Centar za socijalnu skrb će po potrebi, a najmanje jedanput godišnje, preispitati postojanje činjenica i okolnosti koje su bile odlučujuće za donošenje rješenja o priznavanju prava iz članka 100. stavka 1. ovoga Zakona te donijeti novo rješenje ako su se promijenile okolnosti o kojima ovisi ostvarivanje ili opseg priznatog prava.
- (2) Korisnik kojem je priznato pravo iz socijalne skrbi dužan je odmah, a najkasnije u roku od osam dana od dana nastanka promjene prijaviti centru za socijalnu skrb svaku promjenu koja utječe na daljnje korištenje ili opseg prava.

Članak 113.

- (1) Troškovi postupka u vezi s priznavanjem prava iz socijalne skrbi iz članka 100. stavka 1. ovoga Zakona osiguravaju se u državnom proračunu.
- (2) Ako centar za socijalnu skrb rješava o pravima za koja sredstva osigurava jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, međusobna prava, obveze i odgovornost utvrdit će se ugovorom sklopljenim između centra za socijalnu skrb i jedinice lokalne ili područne (regionalne) samouprave.

Članak 114.

- (1) Protiv rješenja iz članka 100. stavaka 1. do 3. ovoga Zakona može se izjaviti žalba.
- (2) O žalbi protiv rješenja centra za socijalnu skrb iz članka 100. stavka 1. ovoga Zakona odlučuje Ministarstvo.
- (3) O žalbi protiv rješenja jedinice lokalne samouprave iz članka 100. stavka 2. ovoga Zakona odlučuje jedinica područne (regionalne) samouprave, a o žalbi protiv rješenja Grada Zagreba iz članka 100. stavka 2. ovoga Zakona odlučuje Ministarstvo.
- (4) O žalbi protiv rješenja jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba iz članka 100. stavka 3. ovoga Zakona odlučuje Ministarstvo.
- (5) Žalba iz stavka 1. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.

Članak 204.

- (1) Za potrebe obavljanja djelatnosti socijalne skrbi propisane ovim Zakonom, za planiranje, praćenje stanja te za znanstveno - istraživačke i statističke svrhe na području socijalne skrbi vode se zbirke podataka koje obuhvaćaju cjelokupni nacionalni sustav socijalne skrbi.
- (2) Zbirke podataka sadrže podatke o:

- pravima u sustavu socijalne skrbi i oblicima socijalne pomoći
- socijalnim uslugama
- pružateljima socijalnih usluga
- korisnicima novčanih naknada, drugih materijalnih oblika pomoći te socijalnih usluga
- financiranju djelatnosti socijalne skrbi
- obavljanju poslova koje nositeljima djelatnosti nalažu drugi propisi.

(3) Voditelji zbirke podataka iz stavka 2. ovoga članka su ustanove socijalne skrbi, udruge, vjerske zajednice i druge pravne osobe koje pružaju socijalne usluge, obrtnici koji pružaju socijalne usluge i fizičke osobe koje pružaju socijalne usluge kao profesionalnu djelatnost.

Članak 220.

(1) Nadzor nad radom centra za socijalnu skrb, doma socijalne skrbi, centra za pomoć u kući, centra za pružanje usluga u zajednici, vjerske zajednice, udruge i drugog pružatelja usluga u djelatnosti socijalne skrbi obuhvaća:

- unutarnji nadzor
- inspekcijski nadzor
- upravni nadzor.

(2) Inspekcijski nadzor provode inspektori socijalne skrbi i viši inspektori socijalne skrbi zaposlenici Ministarstva (u daljnjem tekstu: inspektori), a upravni nadzor ovlašteni državni službenici.

(3) Nadzor koji se odnosi na stručni rad zdravstvenih radnika u djelatnosti socijalne skrbi provode nadležne komore, a sanitarni nadzor u dijelu koji se odnosi na zaštitu zdravlja na području ispravnosti i kvalitete prehrane te higijene prostora i opreme u pravnoj osobi te obrtu u kojem se pružaju socijalne usluge provodi sanitarna inspekcija.

(4) Nadzor nad pružanjem usluga obrazovanja u domovima socijalne skrbi provodi prosvjetna inspekcija ministarstva nadležnog za obrazovanje.

Članak 223.

(1) Inspekcijski nadzor provodi se nad primjenom i izvršavanjem zakona, drugih propisa te općih i pojedinačnih akata, nad stručnim radom doma socijalne skrbi, centra za pružanje usluga u zajednici, centra za pomoć u kući te druge pravne osobe ili fizičke osobe koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi sukladno ovome Zakonu i posebnom propisu.

(2) Poslove inspekcijskog nadzora iz stavka 1. ovoga članka provode inspektori.

(3) Poslove nadzora nad stručnim radom, osim osoba iz stavka 2. ovoga članka, mogu provoditi i strukovne komore na temelju posebnih propisa.

(4) Način provođenja inspekcijskog nadzora i njegov sadržaj propisuje pravilnikom ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

Članak 241.

U provedbi upravnog nadzora nadzire se osobito:

1. zakonitost rada i postupanja
2. rješavanje u upravnim stvarima
3. djelotvornost, ekonomičnost i svrhovitost rada u obavljanju poslova državne uprave
4. svrhovitost unutarnjeg ustrojstva i osposobljenost službenika i namještenika za obavljanje poslova državne uprave te
5. odnos službenika i namještenika prema građanima i drugim strankama.

Članak 246.

(1) U obavljanju upravnog nadzora ovlaštenu državni službenik može:

1. obustaviti od izvršenja opći akt nadziranog tijela
2. poništiti ili ukinuti rješenje nadziranog tijela
3. neposredno donijeti rješenje ili poduzeti mjeru nužnu za izvršenje zakona ili drugog propisa ili zaštite korisnika, ako je to nadležno tijelo propustilo učiniti u roku
4. narediti provođenje postupka utvrđivanja odgovornosti radnika i čelnika nadziranog tijela
5. podnijeti prijavu nadležnom tijelu za utvrđivanje kaznene ili prekršajne odgovornosti radnika i čelnika nadziranog tijela
6. narediti i druge mjere u skladu sa zakonom.

(2) Protiv rješenja ovlaštenog državnog službenika nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Članak 247.

(1) Ovlaštenu državni službenik osobito:

1. prati obavljanje djelatnosti socijalne skrbi i predlaže mjere za njezino kvalitetno i efikasno obavljanje
2. nadzire zakonitost rada u obavljanju javnih ovlasti centra za socijalnu skrb i jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave
3. nadzire rad stručnih radnika
4. razmatra podneske pravnih i fizičkih osoba koje se odnose na nadzor iz utvrđene nadležnosti i o poduzetim radnjama i mjerama pisano obavještava podnositelja.

(2) Ovlaštenu državni službenik je odgovoran:

1. ako pri provedbi upravnog nadzora propusti poduzeti, odnosno narediti mjere koje je po zakonu bio dužan poduzeti, odnosno narediti
2. ako prekorači svoje zakonske ovlasti
3. ako neosnovano ne podnese optužni prijedlog ili kaznenu prijavu, odnosno ne obavijesti nadležna državna tijela o utvrđenim nepravilnostima, odnosno nedostacima.

Članak 250.

(1) Za slučaj smrti korisnika zajamčene minimalne naknade ili usluge smještaja ili boravka, kojem su u cijelosti ili dijelom isplaćivani iznosi iz sredstava državnog proračuna, Republika Hrvatska ima pravo na povrat iznosa isplaćenih po osnovi priznatog prava od njegovih nasljednika do visine vrijednosti naslijeđene imovine.

(2) Za slučaj da korisnik zajamčene minimalne naknade ili usluge smještaja ili boravka, kojem su u cijelosti ili dijelom isplaćivani iznosi iz sredstava državnog proračuna, darovanjem otuđi svoju imovinu, Republika Hrvatska ima pravo od daroprimca na povrat iznosa isplaćenih po osnovi priznatog prava.

(3) Republika Hrvatska neće podići tužbu radi povrata iznosa iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ako bi ostvarivanjem tražbine nasljednici i članovi njegove obitelji, te daroprimac i članovi njegove obitelji ostali bez imovine, odnosno prihoda potrebnog za podmirenje osnovnih stambenih i drugih osnovnih životnih potreba.

(4) Republika Hrvatska ima pravo na povrat iznosa isplaćenih na ime zajamčene minimalne naknade i usluge smještaja ili boravka od osobe koja je po zakonu dužna uzdržavati korisnika, ako je tijekom ispitnog postupka koji je prethodio donošenju rješenja o priznavanju tog prava nedvojbeno dokazano da ga te osobe neosnovano ne uzdržavaju ili su neopravdano odbile njegovo uzdržavanje.

(5) Zastarni rok za tražbine iz stavka 1. ovoga članka počinje teći od dana pravomoćnosti rješenja o nasljeđivanju.

(6) Zastarni rok za tražbine u smislu stavka 2. ovoga članka počinje teći od dana saznanja nadležnog centra za socijalnu skrb za darovanje.

Članak 251.

Korisnik koji je na temelju rješenja centra za socijalnu skrb ostvario pravo u sustavu socijalne skrbi dužan je nadoknaditi štetu koja je nastala time što je:

- na temelju neistinitih ili netočnih podataka za koje je znao ili morao znati da su neistiniti, odnosno netočni ili na drugi način neosnovano ostvario pravo iz sustava socijalne skrbi na koje nije imao pravo ili ga je ostvario u većem opsegu nego što mu pripada
- pravo iz sustava socijalne skrbi ostvario zbog toga što nije prijavio promjenu koja utječe na prestanak ili opseg prava, a znao je ili je morao znati za tu promjenu.

Članak 253.

(1) Kada utvrdi da je nastala šteta iz članka 251. ovoga Zakona, centar za socijalnu skrb poziva korisnika da u određenom roku nadoknadi nastalu štetu.

(2) Ako šteta ne bude nadoknađena u određenom roku, Republika Hrvatska ovlaštena je podnijeti tužbu radi naknade štete putem nadležnog državnog odvjetništva na temelju dokumentacije koju dostavlja centar za socijalnu skrb.

(3) U slučajevima iz članka 250. stavaka 1., 2. i 4. ovoga Zakona nadležni centar za socijalnu skrb poziva obveznike povrata isplaćenog iznosa da u određenom roku izvrše povrat isplaćenih iznosa.

(4) Ako obveznik povrata isplaćenog iznosa iz stavka 3. ovoga članka ne izvrši povrat isplaćenih iznosa u određenom roku, Republika Hrvatska ovlaštena je podnijeti tužbu radi povrata isplaćenih iznosa putem nadležnog državnog odvjetništva na temelju dokumentacije koju dostavlja centar za socijalnu skrb, osim u slučaju iz članka 250. stavka 3. ovoga Zakona.

Članak 257.

U slučaju kada korisnik nije izvršio povrat neosnovano primljene novčane naknade ili u slučaju kada pružatelj usluge nije izvršio povrat nepripadajuće naknade za uslugu koju nije pružio, Republika Hrvatska podnosi tužbu radi naknade štete putem nadležnog državnog odvjetništva na temelju dokumentacije koju dostavlja centar za socijalnu skrb.

Članak 268.

(1) Pružatelji socijalnih usluga koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona imaju sklopljen ugovor o pružanju socijalnih usluga s Ministarstvom, nastavit će s pružanjem socijalnih usluga do završetka postupka pregovaranja iz članka 201. ovoga Zakona provedenog temeljem prvog javnog poziva za dodjelu ocjene o usklađenosti sa standardima socijalnih usluga objavljenog nakon dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Do završetka postupka pregovaranja iz članka 201. ovoga Zakona provedenog temeljem prvog javnog poziva za dostavu ponuda za dodjelu ocjene o usklađenosti sa standardima socijalnih usluga objavljenog nakon dana stupanja na snagu ovoga Zakona, Ministarstvo iznimno može sklopiti ugovor na određeno vrijeme za pružanje socijalnih usluga s pružateljima usluga koji imaju rješenje o ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga, u

skladu s Odlukom o utvrđivanju mreže domova socijalne skrbi i djelatnosti socijalne skrbi («Narodne novine», br. 106/06.) i potrebama koje utvrđuje Ministarstvo.

Prilog:

- Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću